



Candidat d'En Comú Podem per Barcelona al Congrés P6-8

Jaume Asens

“Cal seure en una taula de diàleg sense condicions prèvies”

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró



EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 26 d'abril del 2019. Any XLIV. Núm. 14979 - AVUI / Any XLI. Núm. 13849 - EL PUNT

NACIONAL

P28

El TC avala la immersió

DÈCADA • El Constitucional resol un recurs presentat pel PP fa deu anys **FERMA** • La sentència garanteix el model lingüístic català

NACIONAL

P21-23



David Fernández, exdiputat de la CUP, declarant ahir al Suprem que va desobeir a consciència ■ ACN

La cultura de la pau, al Suprem

Les defenses mostren una Catalunya pacífica i plural

Nacional

P26



El director mèdic de Sant Joan de Déu, al centre ■ EFE

Tractament pioner a la sanitat pública

Un nen supera una leucèmia gràcies a una teràpia nova al Sant Joan de Déu

Europa - Món

P30,31

Macron promet abaixar impostos i apujar pensions

Opinió

Tribuna

L'eslògan i la intel·ligència

Joaquim Coello



Keep Calm

Campanya de buits

Andreu Pujol



PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

EL PUNT AVUI
Demà, a partir de les 13.30 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Demà, a partir de les 13.30 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Andreu Pujol

Campanya de buits



Finalitza una campanya electoral que, com una escultura de Subirachs, ha estat més marcada pels buits que pels plens. Tots els debats electorals, les enquestes i els trencaclosques dels pactes postelectorals s'han fet especulant amb la possible representació d'una extrema dreta que és com un fantasma: no la veiem gaire però no tem la seva presència. Encara no té dret a quota de pantalla, però tothom dona per fet que entrarà amb potència a les cambres legislatives espanyoles. Aquest és un buit que tot ho omple i ho condiciona. A alguns els genera l'*horror vacui*, la por al buit que sentien els artistes del barroc. A d'altres, l'esperança de trobar-hi l'espai per maniar amb la marxa enrere. L'altre buit de la campanya és el dels candidats tancats a la presó, que no han pogut ser als debats, ni als mercats saludant botigueres, ni penjant cartells el primer dia a mitjanit. Han pogut ser, això sí, els autors dels llibres més venuts

L'extrema dreta és un perill real, no ho negarem pas, però el més gran perill seria dilapidar el capital acumulat per l'independentisme

per Sant Jordi i una imatge a través d'una pantalla en els mítings. Diuen, a l'hora d'anar a votar, tots hi anirem amb aquests dos buits ben presents. Un dels perills d'aquests comicis, ara que fa poc que els forats negres han esdevingut notícia, és que l'un acabi engolint l'altre. La por paralitza i ens fa conservadors. Els fantasmes, el Paps i l'Home del Sac són eines eficaces, ja sigui perquè facis cas als pares i et rentis les dents abans d'anar a dormir o perquè votis el PSC i acabis trobant-te Ciutadans a la vicepresidència tal com vol l'Ibex 35. L'extrema dreta és un perill real, no ho negarem pas, però el més gran perill seria dilapidar el capital acumulat per l'independentisme en un atac de pànic. D'aquí a un parell de dies pot ser que el cangueli a un 155, paradoxalment, produeixi amnèsia amb un PSOE que ja va votar a favor d'aplicar-lo i torni a ser primera força a Catalunya. O bé l'independentisme pot tenir els millors resultats obtinguts mai en unes eleccions espanyoles i fer un cop de puny sobre la taula.



La vinyeta

Fer



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Menjar a peu dret

Deia ahir que el dia de Sant Jordi al migdia Edicions 62 va convidar a dinar els seus autors. Ho fa cada any a la terrassa de l'hotel Condés de Barcelona, passeig de Gràcia amb Mallorca. S'hi veu la Pedrera a tocar, s'hi veu la Sagrada Família una mica més lluny... és un observatori de l'obra major de Gaudí. Pobre Gaudí, que s'alimentava de rosegons de pa i una poma. Deia també que el dinar va ser a peu dret. Com que trobo que menjar en aquesta posició fa cavall, i per aquest motiu no sóc gens de tapes, vaig cuitar a trobar una cadira on seure, amb una taula incorporada. N'hi havia moltes. La majoria es va abstenir d'usar-les. El preceptiu "a peu dret" va ser seguit per gairebé tothom. Des de la meua posició d'escriba sedent, vaig practicar observacions sobre els col·legues i editors erts. Abans, quan tot començava i acabava amb un pica-pica, la gent estava molt ensinistrada a ingerir sense seure aliments servits per uns cambrers. Aquelles recepcions de Sant Jordi patrocinades per Jordi Pujol al Pati dels Tarongers. Aquelles altres de Pasqual Maragall al Palau de Pedral-

“La traça dels escriptors per menjar sense seure amb la copa a la mà

contingut. Les croquetes, rai. O els bunyols. O els petits entrepans d'hamburguesa punxats amb un escuradents intrús. Arriba, però, el cambrer amb unes bases de carn trinxada coberta amb unes verdures de color vermell. Què és això? "Cua de bou amb samfaina." La recullo amb una forquilleta de plàstic de miniatura. Se'm desfà. Amb la forquilleta i l'auxili d'un tovalló de paper me la duc ràpidament a la boca. Què fan els que s'estan drets? Uns, dir que la cua de bou no els ve de gust, així que n'han comprovat la dificultat de manipular-la. Uns altres són admirables: sense deixar la copa, amb un joc de grans reflexos traslladen la cua de la safata a la destinació final. Deuen escriure a mà. I aquell entrepà allargat que s'ha de partir pel mig? Molts surten victoriosos. Jo també, però jo tinc taula per a la copa. És una copa de vi. El xampany fa antic. Els autors es dispersen per seguir firmant per les parades. Abans, tots passen pel lavabo. Els lectors que els esperen davant la cadira buida fent cua amb el llibre a la mà no ho saben tot dels seus admirats.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.



Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/bxnlrv>



A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

El vot del 28-A

Com a fenomen plenament consolidat, i que ha evolucionat amb els anys, el vot del Front Nacional ha estat àmpliament estudiat a França. El traspàs directe de vot provinent del Partit Comunista al Front National als barris pobres ha estat motiu de polèmiques i trobaríem estudis que ho desmenteixen taxativament i d'altres que no ho defensen però gairebé. A l'Estat espanyol la irrupció de Vox és tan recent que encara no hi ha estudis seriosos sobre això. Sí que hi ha teories, com la de la importància que han tingut els mitjans de comunicació en aquest ascens o la que postula que, de fet, és un altre tipus de vot de càstig als partits tradicionals. En tot cas, el que és una evidència és que aquest vot hi era, latent. I on era? Doncs, majoritàriament, dins del Partit Popular. Una de les coses que els populars van saber fer bé va ser aglutinar des de l'extrema dreta fins al cen-

“Es pot estar empipat per la gestió de l'1-O, però l'abstenció és obrir una porta a la ultradreta de Vox

tredreta. Ara, ho van fer bé per als seus interessos electorals però no pas per als interessos del país el qual diuen servir, ja que ho van fer a canvi que els poders fàctics del franquisme poguessin mantenir les seves parcel·les de poder en aquest pacte del silenci i de la vergonya que va ser la Transició

espanyola. O en aquest mal menor, com els agrada dir a alguns, d'esquerres, quan parlen dels sacrificis, que sens dubte van existir, d'aquella època.

En tot cas, però, el fenomen Vox sembla que ha arribat per quedar-se, si més no mentre el PP continuï esmicolant-se. O suicidant-se amb líders com Pablo Casado al capdavant. L'anomenada Espanya buida, aquesta que Madrid està aniquilant xuclant-li la sang com un veritable vampir, és llençada contra l'enemic de sempre, Catalunya. I qui hi ha millor per fer aquesta feina que Vox? Ara, també és cert que si les darreres eleccions andaluses haguessin mantingut la mitjana habitual de participació, els altres s'haurien quedat en tres o, màxim, quatre escons. I aquesta és la clau: es pot estar empipat amb la gestió de l'1-O i del 3-O, però l'abstenció és un risc massa alt, ja que és, també, una de les formes d'obrir la porta a la xenofòbia i el racisme.

EDITORIAL

Nou aval judicial a la immersió

La valoració del govern de la Generalitat en relació amb la sentència del Tribunal Constitucional que afecta la llei d'educació de Catalunya –LEC– és nítida: la justícia espanyola avala la immersió lingüística catalana i deixa intacta la seva aplicació. Però la notícia, que va irrompre ahir en el tram final de la campanya per a les eleccions generals de diumenge vinent, té un aspecte negatiu que tampoc es pot passar per alt: el tribunal ha tardat deu anys a resoldre el recurs que havia presentat el Partit Popular amb la voluntat de carregar-se un model d'indiscutible èxit. Confirmin aquest èxit els periòdics informes sobre les capacitats de l'alumnat escolaritzat sota els paràmetres de la LEC i ho confirma també la cohesió social que ha comportat aquest sistema d'ensenyament.

La creu de la moneda és que la sentència tomba una desena d'articles de la mateixa llei. Deu articles d'una normativa que en té dos-cents, convé remarcar-ho. Tal com ahir va subratllar el conseller d'Educació, Josep Bargalló, són una desena d'articles sobre qüestions molt tècniques que en teoria poden desbordar el marc estatal, però en la pràctica la seva invalidació no afectarà gens el funcionament dels centres docents. Però és que, a més, al llarg d'aquest temps ha entrat en vigor una nova llei espanyola que ja no té a veure amb el marc legal anterior. Deficiències de la lentitud de la justícia, incapaç de seguir el ritme de l'evolució de la societat a la qual hauria de servir. El contrapunt a la notícia l'ha protagonitzat de manera lamentable Ciutadans, un partit que demostra molt poc respecte a les decisions judicials quan s'afanya a anunciar que, malgrat tot, treballarà per posar fi a la immersió lingüística.



De reüll

Adela Genís

Escòcia, segon intent

Hi ha una ultradreta espanyola que ara es dedica a comparar el moviment del *Brexit* amb el procés català. Consideren que són pràcticament calcats. Vociferen que els catalans i els britànics el que volen és deixar Espanya i la Unió Europea (UE), respectivament, perquè són de mena insolidària i consideren que un futur en solitari els pot salvar de tots els greuges que ara pateixen. En fan befa. Fins aquí tot feia molta gràcia a la ultradreta que va de moderna, que ara defensa els treballadors i autònoms i que pràcticament vol pagar

Hi ha una ultradreta que ara compara el procés català amb el 'Brexit'

totes les factures de les famílies. Fins que aquesta setmana la ministra principal d'Escòcia, Nicola Sturgeon, anunciava que vol fer un segon referèndum d'independència abans d'acabar la legislatura, el 2021, si el Regne Unit es disposa a marxar de la UE. Un nou referèndum? Considera que

Escòcia ha de decidir si ha de seguir com a nació dins de la Unió Europea o ha de seguir els passos del Regne Unit? Aquestes serien les qüestions. Escòcia ja va votar un referèndum d'independència el 2014 i el resultat de la votació va ser a favor de romandre a la Gran Bretanya. La campanya de Londres per seduir els escocesos va ser èpica però el procés del *Brexit* –Escòcia va votar a favor de quedar-se a la UE– ha minat la confiança entre les parts. El procés escocès no és només un maldecap per al Regne Unit sinó també per a la Unió Europea perquè, de nou, les comparacions sempre són odioses.

Les cares de la notícia



DIRECTOR FIRA DEL LLIBRE DE BUENOS AIRES

Oche Califa

Més que una fira literària

Divuit dies d'activitats, més d'un milió de visitants, més de 1.300 actes diferents i unes jornades professionals que reuneixen representants de 33 països amb uns 400 estands, són xifres que converteixen la Fira del Llibre de Buenos Aires en un gran esdeveniment cultural a escala mundial.



DIRECTORA DE L'INSTITUT RAMON LLULL

Iolanda Batallé

El català, a Buenos Aires

El llibre en català va ser present a la Fira del Llibre de Buenos Aires gràcies a l'estratègia conjunta de l'Ajuntament de Barcelona (ciutat convidada), l'Institut Català d'Empreses Culturals (ICEC) i l'Institut Ramon Llull, que és qui promou el català a l'estranger. Una bona col·laboració.



DIRECTOR MÈDIC DE SANT JOAN DE DÉU

Miquel Pons

Nou èxit pediàtric

Un nen alacantí ha superat una leucèmia limfoblàstica aguda gràcies a una teràpia que modifica genèticament cèl·lules de la pròpia sang realitzada a l'hospital Sant Joan de Déu. El fet és encara més transcendent perquè és la primera vegada que es fa a la sanitat pública.



Tal dia
com
avui fa...



1 any Se'n va
Cristina Cifuentes renuncia a la presidència de Madrid presentant-se com la víctima d'un complot per destruir-la políticament i personalment

10 anys Trencar un tabú
El 'premier' britànic incompleix la promesa laborista de no pujar els impostos als més rics, per salvar el seu partit del desastre.

20 anys Més implicació
Augmenta dia rere dia la implicació dels països veïns de Iugoslàvia en les operacions de l'OTAN, tant des del punt de vista militar com humanitari.

Full de ruta

Imma Merino

Banderes



Tribuna

Enric Ramionet. Periodista

La teocràcia

S'estan dient tantes coses infames en aquesta campanya electoral que no sé pas per on començar i segurament no sabré com acabar. Tanmateix, em diuen que no comentis res sobre els missatges (concebuts a la manera d'anuncis publicitaris que volen fer forat amb la repetició) dels polítics del PP i de Ciudadanos. M'ho diuen amb la idea, possiblement encertada, que el mer fet de parlar-ne, encara que sigui d'una manera crítica, és concedir-los importància. De fet, potser jo també ho penso, en la mesura que crec que no se'ls ha de dir res (ni fer res) quan van a determinats llocs. Només cal que se'ls digui "fora" perquè determinats mitjans de comunicació parlin d'assetjament o d'escarni, insinuant-se sempre un comportament violent. És clar que segurament ho farien igual. El cas és que, entre totes les coses que ha arribat a dir Cayetana Álvarez de Toledo, cauré en la temptació de comentar la significació que atribueix a la bandera espanyola: llibertat, igualtat, fraternitat.

No revelo res en recordar que la llibertat, la igualtat i la fraternitat són valors proclamats per la Revolució Francesa i que, a partir d'aquí, suposadament estan simbolitzats pels colors de la bandera de la República Francesa: el blau, el blanc i el roig, de manera respectiva. Podem posar en qüestió que tals valors s'encarnin realment en la societat francesa. Com també en qualsevol altra república. La llibertat, la igualtat i la fraternitat s'han convertit en una aspiració humanista. Allò que resulta especialment irritant és que, fins i tot a banda de la broma de relacionar-los amb la bandera espanyola, una política de dretes se'ls posi a la boca. Això perquè forma part dels que defensen la llibertat per acaparar diners que fa impossible la igualtat i la fraternitat. Tanmateix, la candidata del PP es fa seu el jacobinisme en part derivat de la Revolució Francesa, però originat en l'absolutisme monàrquic: un estat on les diferències es dilueixen per crear ciutadans iguals i lliures. Una mentida amb la qual coincideix amb Manuel Valls (i tants d'altres) que afirma que el nacionalisme és el pitjor dels mals. Els donaré la raó exemplificant-ho amb el francès i l'espanyol, que han eliminat o intentat eliminar les diferències culturals, que han desenvolupat polítiques colonials, que s'han embarcat en tota mena de guerres.

Espanya, ara mateix, és més una teocràcia que una democràcia. Qui ostenta el poder en el govern i més enllà, són els ministres d'un Déu sever anomenat: *indisoluble unidad de la Nación española, patria común e indivisible de todos los españoles*. Si això fos simplement l'article 2 del títol preliminar de la Constitució i no la divinitat en forma de verb, podria ser objecte d'un debat que ara no està permès. Afirmin que aquest text va arribar als ponents constituents ja redactat per la Junta de l'Estat Major, dipositaris de valors eterns i sacerdots suprems del dogma.

SI LES CONSTITUCIONS són la concreció jurídica d'un consens en un moment determinat de la història, amb el pas del temps han de poder ser revisades i reformades, però si són una veritat revelada, unes taules de llei, quasi es pot entendre la ira dels fidels més integristes. De fet, en el llenguatge polític de la dreta, la Constitució s'utilitza com una sinècdoque d'aquest Déu i per això, als partidaris de la unitat no se'ls

anomena unionistes o nacionalistes espanyols sinó constitucionalistes. Només si es considera des d'aquesta perspectiva es pot entendre la fúria desencadenada, el desig de venjança, d'escarniment, les ganes d'afusellar les encarnacions del mal. No són adversaris polítics, són heretges. No s'està proposant una forma diferent d'organització política, s'està intentant destruir una cosa sagrada, actuant contra la voluntat divina.

SI EL CONFLICTE ANÉS DE DRETS, de solidaritats, de llengües o fronteres, el debat es centraria en drets, solidaritats, llengües o fronteres. Però no cal, es diu trencar Espanya i ja s'entén que és un pecat, una profanació. S'oblida massa sovint que l'intransigent nacionalisme espanyol, ara tan evident, i el seu llegendari esforç per imposar una única identitat nacional, és previ a l'independentisme. No cal ni esmentar l'Estatut frustrat i *las firmas* contra Catalunya del PP. Ja existia al segle XIX quan la proposta catalana per encaixar-hi era el federalisme. El *ni rojos ni azules*, só-

lo veo españoles de l'Albert Rivera, s'inspira en el *ni derechas ni izquierdas* d'en J.A. Primo de Rivera. El neofranquisme ideològic i familiar del PP, el projecte recentralitzador de l'Aznar, beu de les mateixes fonts místiques.

SORPRÈN VEURE com el que queda de l'esquerra espanyola oblida sovint que l'observança d'aquest dogma patriòtic inclou el combat contra l'anti-Espanya i que ells també en formen part. Que els podemites-bolivarians, els progress, els animalistes, les feminazis i, naturalment, la immigració i tots els que l'afavoreixen per destruir la sagrada tradició, també són l'enemic. Amb unes alternatives tan estretes l'independentisme no només no es reduirà sinó que creixerà.

NO TENIM ELECCIÓ. Però la resta de components de l'anti-Espanya, mostrant-se condescendents o còmplices mentre es centren en la catalanofòbia, no s'adonen que alimenten un dogma que també els exclou i una bèstia insaciable que també se'ls cruspirà a ells.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El 'Virolai'

■ Enguany en apropar-se la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, una vegada més caldrà cantar-li amb tota devoció la quarta estrofa del *Virolai* de Mn. Cinto: "Doneu consol a qui la pàtria enyora, sens veure mai els cims de Montserrat" per tal que aconseguixi a tots els catalans que es veuen privats de poder-la visitar lliurement, poder-ho fer en pau i llibertat.

DANIEL PINYA BATLLELL
Sabadell (Vallès Occidental)

Un debat que fa guanyador el moderador

■ Diàleg i crispació, diàleg pels demòcrates i crispació pels mal anomenats constitucionalistes. Es pot ser mal educat, però vorejar l'insult per desqualificar el que no pensa com tu i defensa formats polítics diferents, ho tro-

bo inqualificable. La Cayetana i l'Arrimadas d'entrada van atacar el moderador senyor Sanchis amb paraules pujades de to intentant emparejar-lo. Però el senyor Sanchis és molt Sanchis i té molta corda. Les dues senyores es varen desqualificar sense ajuda, per mal educades i per la violència dialèctica emprada. Com dos lloros repetien i repetien el que una deia i l'altra també esmentava. Varen ser les perdedores del debat mentre que la Batet i en Rufián és fotien mastegots a banda i banda a veure qui en treia més profit. L'única persona coherent i amb exposicions ajustades al que es debatia va ser la senyora Laura Borràs. Si algú em pregunta qui va guanyar el debat, li respondré que, en primer lloc, el moderador i a tocar d'ell, la senyora Borràs.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

Estat provisional

■ Pel que sembla Espanya és un "Estat provisional". Es mantenen polítics en presó "provisional" des de fa més de 500 dies en espera de superar aquesta provisionalitat. Un jutge del Vendrell arxiva "provisionalment" la querrela a uns quants mossos d'esquadra acusat pels fets de l'1 d'octubre del 2017. El mateix govern de l'Estat també està en situació de "provisionalitat" en espera dels resultats de les eleccions del dia 28 d'abril. Arribarem, algun dia, a superar la "provisionalitat" de forma estable i permanent?

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

S'hauria de dir Castilla Global

■ España Global, l'organisme de promoció exterior creat l'any passat pel govern de Sánchez, ignora les llengües

no castellanes de l'Estat. A l'apartat "Lengua" de la web d'Espanya Global no hi ha ni una sola referència a les llengües catalana, basca o gallega; l'única llengua que hi apareix és el castellà. Que un organisme que paguem entre tots vulgui amagar les llengües maternes del 30% dels ciutadans espanyols és un escàndol. Una cosa així no passaria a Bèlgica, al Canadà o a Suïssa. Aquests estats es presenten a l'exterior, a través de les seves webs oficials, com a estats multilingües. Espanya, no. El Regne d'Espanya, com ha fet com a mínim des del temps del "*Spain is different*"; continua mostrant-se al món com un territori exclusivament castellà. En això, com en tantes altres coses, tampoc no hi ha hagut transició. Si Franco veïes aquesta web, segur que li semblaria la mar de bé.

JOSEP GRAU MATEU
Barcelona

La frase del dia



“Tothom comença a veure una deriva diferent del centre, que és on militava fins ara el PP”

Ángel Garrido, EXPRESIDENT DE MADRID AMB EL PP, FITXAT PER SORPRESA PER CIUTADANS



Tribuna

Joaquim Coello i Brufau. Enginyer

L'eslògan i la intel·ligència

Vistos els debats a TVE de dilluns i d'Atresmedia de dimarts és parlès que hi havia dos plantejaments. El reflexiu i el propositiu, Pedro Sánchez i Pablo Iglesias, i l'assertiu i reconfirmatiu, Pablo Casado i Albert Rivera. Els primers volien explicar el que volien fer si arribaven al govern i, en el cas de Pedro Sánchez, també el que havien fet des del govern en els deu darrers mesos. Els segons volien refermar la seguretat dels seus votants que farien el que havien promès fer, que les línies vermelles que ells mateixos havien marcat serien respectades. Els primers volien convèncer els indecisos fent propostes, els segons assegurant la recuperació de l'*statu quo* anterior a la moció de censura, tant pel que fa a l'economia, la fiscalitat, la política social i Catalunya, anant fins i tot més enllà, estant convençuts com ho estan que aquest és el bon camí. Uns volien seduir, els altres espantar. Els calia assegurar que el que es prometia ara es faria després. La seducció ha d'anar acompanyada d'un relat i d'una perspectiva; la por, d'una advertència i una seguretat. Es va confirmar en el que varen dir. Per uns, el raonament i la il·lusió, pels altres, l'eslògan i l'afirmació.

UNA DE LES DIFICULTATS per a la comprensió dels debats han estat les dades, que uns i altres desqualificaven acusant de mentiders els adversaris. Els gràfics mostrats, el Sr. Rivera en va fer ús i abús, resultaven incomprensibles, un conillet tret d'un barret de copa. Era igual, importava només fer l'efecte que l'argument tenia el suport de dades... i va resultar incomprensible. No es va parlar de ciència, de recerca, de tecnologia, d'Europa... no cal dir més. Que l'arma dialèctica més ofensiva del Sr. Rivera fos una fotografia del Sr. Sánchez amb el Sr. Torra, el president de govern amb el president d'una comunitat autònoma, en la que suposadament

es pactava el trencament d'Espanya, demostra un gran nivell de crispació. No s'havia patit des de l'època més dura del terrorisme. Es demostra que el problema català ha crispat la classe política. S'han descrit els catalans com a egoistes i deslleials, ningú pot acceptar que altres tinguin "privilegis"... Un conflicte polític com aquest es guanya i es perd a l'opinió pública perquè, a occident, l'estructura política està basada en la democràcia sigui aquesta formal o real, i en democràcia les batalles polítiques es decideixen sobre la base de majories probablement manipulades, però no per això menys reals. Ningú ho diu, però semblaria que l'independentisme ha guanyat la "batalla de l'opinió pública" a Catalunya, i això per dues raons.

ELS PARTITS DE DRETES unionistes afirmen que si governen imposaran un 155 etern. L'article 155 de la Constitució diu: "Si una Comunidad Autónoma no cumpliere las obligaciones de la Constitución u otras leyes le impongan, o actuare de forma que atente grave-

“Ni entenen el poble, ni els interessa gaire, i deixen constància que són d'una altra cultura i que pertanyen a un altre poble

mente al interés general de España, el Gobierno previo requerimiento al presidente de la Comunidad Autónoma y, en el caso de no ser atendido, con la aprobación por mayoría absoluta del Senado, podrá adoptar las medidas necesarias para obligar a aquella al cumplimiento forzoso de dichas obligaciones o para la protección del mencionado interés general." L'article és per la seva estricta redacció una mesura singular a aplicar en cas extraordinari, per tant fer-ho de manera permanent és anticonstitucional. Dir-ho és reconèixer que amb els mitjans que la llei ofereix no es pot "controlar" Catalunya, és reconèixer la pròpia incapacitat...

LA SEGONA RAÓ és que la determinada voluntat d'alguns polítics unionistes de dretes, de distingir-se a Catalunya de la resta de la ciutadania i la classe política, no utilitzant el català encara que el coneguin, de separar-se de la cultura i costums del país i de criticar aquells amplis consensos aconseguits amb anys de convivència tals com l'ensenyament o els mitjans públics de comunicació, que tenen una molt àmplia acceptació, els ha convertit en estrangers a casa seva. La imatge de la candidata del Partit Popular a Barcelona quan visita Catalunya suggereix la dels britànics destacats a l'Índia abans de la independència al 1947. Ni entenen el poble, ni els interessa massa, i deixen constància que són d'una altra cultura i pertanyen a un altre poble. Ells ho han fet i ara en seran políticament les víctimes perquè no és possible seduir i menystenir de manera simultània. És un tòpic i una veritat dir que només el diàleg pot resoldre el problema català. Ja se sap que en període electoral s'han de marcar les diferències, però no serà després més difícil reconstruir el que ara es desfà amb tanta afició i lleugeresa?

De set en set

Josep Maria Casasús

Diari mític



H i ha vida més enllà de Barcelona, va dir el professor Joan Ferrer en un moment de la intervenció com a membre del tri-

bunal de la tesi que presentava, fa poc, a la Universitat de Girona, el ja doctor Jordi Hernández Piferrer. La dita venia a tomb pel fet que el treball, qualificat amb *cum laude*, tracta de l'ús de les fonts informatives a la premsa gironina. S'inscriu en una línia de recerca molt vigorosa en aquest àmbit territorial: el periodisme de proximitat. Un capdavanter en l'especialitat és el professor Lluís Costa, autor d'*El Autonomista: el diari dels Rahola*, obra de la qual acaba

'L'Autonomista' conreava el periodisme de qualitat

de sortir una nova edició. És un diari mític. Es va publicar de 1898 a 1939. El gener de 1933 el catalanitzaren del tot. *El Autonomista* va esdevenir *L'Autonomista*, malgrat la recança que, segons Agustí Cabruja, tenien alguns "vells i refractaris republicans", reacció que contrastava amb la satisfacció del jovent nacionalista i esquerrà. Aquell diari conreava periodisme de qualitat. No li calia emmirallar-se en la premsa de Barcelona. Va resistir fins al final de la guerra. L'últim número va sortir el 25 de gener del 1939. El catedràtic Jaume Guillamet, en un llibre del 1994, remarca que fou "l'últim diari català que va deixar d'editar-se" a la Catalunya que anaven ocupant els franquistes. És una de les dades que el configuren com a diari mític, sobretot per la molt punyent del martiri de Carles Rahola, afusellat per haver publicat articles cultes i pacifistes. Ell i el seu germà Darius eren l'ànima del diari.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

El PP i Cs volen apartar Puigdemont de les europees

JxCat presentarà al·legacions al recurs contra la candidatura del president exiliat



Sentència del TC sobre l'escola en català

L'alt tribunal avala la immersió però insta a adaptar més els currículums als de la resta de l'Estat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat d'En Comú Podem per Barcelona al Congrés **Jaume Asens**

“Ara ens trobem en una ruleta russa on tot pot passar”

ANOMALIA • “Jo començo tots els actes i totes les entrevistes recordant la inferioritat de condicions dels que no tenen dret a fer campanya” **EMERGÈNCIA** • “Davant la situació actual vam veure que ja no era suficient sortir al carrer, calia fer alguna cosa més”

Xevi Sala
BARCELONA

Quan un polític tria casa seva per fer una entrevista és que no té res a amagar. És clar que, des del punt de vista logístic, és més pràctic quedar aquí perquè som l'endemà de la inaugural enganxada de cartells, després d'una nit intensa i amb poques hores per haver dormit. Jaume Asens, cap de llista d'En Comú Podem al Congrés dels Diputats per Barcelona, viu en un pis de lloguer en un carrer que té nom de poeta, però ara està totalment abocat a la prosa electoral amb un objectiu ben clar: que la formació que ha aconseguit sobreviure a les clavegueres de l'Estat sobrevisqui també als freds pronòstics de les enquestes.

Aprofito que una dona posa la clau al pany del portal del bloc per entrar tot darrere. Li dic que m'esperen al tercer pis i em contesta que anem al mateix replà. Aleshores li comento que deu conèixer Jaume Asens. M'anuncia que és la seva mare i que ve a donar-li ànims per a la dura campanya que acaba de començar. Segurament la millor manera d'entrar a casa de les persones és que t'obrin les seves mares.

A dins trobo un pis de segona mà amb parets altes, prestatgeries plenes de llibres i molta llum. Davant el sofà, damunt la taula més universal d'Ikea, hi ha apilats exemplars de Manuel Vázquez Montalbán, Mercè Rodoreda, Simone

Weil... A les parets, un pòster d'una representació teatral de *Mort accidental d'un anarquista* i un quadre de núvols blancs en un cel blavós que remet als vincles mallorquins de l'entrevistat, que, fent honor a la nomenclatura poètica del seu carrer, es presenta amb una americana i un jersei de coll alt que li donen un cert aire de rapsode rus.

Molt abans de saber-se que seria el candidat d'En Comú Podem, vostè va pronunciar una frase que li serviria molt bé d'eslògan per a aquesta campanya: “Si vulneren els drets dels teus adversaris també vulneren els teus.” Ho deia pels presos polítics i pels exiliats, amb la majoria dels quals els separa una gran distància ideològica.

Sí, és una idea que ja en el segle XVIII va expressar Montesquieu quan deia que una injustícia contra un és una amenaça contra tots. Quan vulneren els drets de qui sigui, també dels teus adversaris polítics, estan vulnerant els drets de tots. Ho dic sobretot per aquells que no se senten interpel·lats per la situació d'anomalia tan greu que vivim, sobretot el PSC, quan ens acusa de fer el joc als nostres adversaris polítics. En el fons és una mostra de falta d'humanitat i sensibilitat i de compromís amb els valors democràtics. Jo començo tots els meus actes polítics i totes les entrevistes assenyalant-la, aquesta anomalia. No em sentiria bé amb mi mateix si no ho fes. Crec que és una qüestió de decència mínima destacar la inferioritat de condicions dels que

estan privats del dret a fer campanya. No ho podem ni banalitzar ni naturalitzar. En aquest sentit, juntament amb el nostre equip de juristes, format entre altres persones per l'ex-fiscal en cap de Catalunya, per un exmagistrat del Tribunal Suprem, per un catedràtic de dret constitucional..., gent que coneix la justícia i la maquinària de l'Estat, hem fet una proposta de reforma del Codi Penal que té l'objectiu d'aconseguir la llibertat dels presos. Volem governar per desjudicialitzar el conflicte polític que s'ha delegat en els tribunals i aconseguir que el dret deixi de ser venjança política.

Vostè també la coneix molt bé, la justícia per dins. Abans de participar en la política institucional era advocat i va defensar insumisos, activistes antiglobalització, obrers explotats, 'quinquis'... És a dir, va transitar de les comissaries i presons als jutjats, passant per l'activisme social, abans d'involucrar-se en la política institucional. Va arribar a la conclusió que si, malgrat la regressió de drets i malgrat la corrupció, la gent continuava votant la dreta, l'única solució era presentar-se a les eleccions.

Fins en aquell moment no ens ho havíem plantejat mai abans. El cicle de mobilitzacions que havia obert el 15-M no es traduïa en victòries tangibles més enllà d'un canvi cultural molt important. Es van desbloquejar moltes barreres psicològiques, com la qüestió catalana, però en un moment de crisi de règim, de descomposició de consensos i certes, calia



JUANMA RAMOS



Volem governar per aconseguir que el dret deixi de ser un instrument al servei de la venjança política

adoptar mesures excepcionals. Les enquestes reflectien que hi havia un grau de simpatia molt gran amb la Plataforma contra les Hipoteques i amb l'esperit del 15-M, però a l'hora de la veritat la dreta guanyava les eleccions. Pensàvem que si fèiem el de sempre succeiria el de sempre. Calia arriscar-nos. Davant un moment d'emergència social: aturar desallotjaments, sortir al carrer, ajuntar-se, organitzar-se, ja no era suficient, calia fer alguna cosa més.

Jaume Asens va fer-la, alguna cosa més: va entrar a l'Ajuntament, es va convertir

L'APUNT L'espectacle

Anna Serrano

Crispar des del primer minut. Aquest va ser més o menys l'esquema amb què Cayetana Álvarez de Toledo i Inés Arrimadas assistien al debat de TV3. Van començar assetjant el moderador, Vicent Sanchis, a qui Arrimadas va arribar a lliurar una carta de dimissió –en castellà– perquè plegui com a director de TV3. Fotografia assegurada. El groc, una altra instantània. De

propostes, les candidates unionistes en van detallar poques. L'excusa del suposat "cop d'Estat" estalvia les respostes sobre el flagrant incompliment de l'actualització del sistema de finançament o el balanç del partit taronja com a guanyador de les eleccions del 21-D. L'espectacle substitueix la política. I, lamentablement, s'usa per driblar explicacions incòmodes.



ELECCIONS



La vida és un dilema permanent

La vida de Jaume Asens (Barcelona 1972) és plena de dilemes. Va haver de triar entre fer la carrera de filosofia i la de dret i al final les va fer totes dues. Després va arribar el moment d'afrontar una altra decisió: decantar-se per la docència o per l'advocacia i va triar la segona opció, i es va convertir en defensor de les víctimes dels poderosos. D'aquí en va extreure un propòsit que després va traslladar al govern municipal de Barcelona: "No podem ser forts amb els dèbils i dèbils amb els forts." El darrer dilema va presentar-se quan va haver de triar entre formar part de la defensa dels polítics catalans jutjats al Tribunal Suprem o fer el salt a la política estatal encapçalant la candidatura de Catalunya en Comú-Podem per Barcelona.

tic, eclesiàstic... Les opcions de canvi sí que ens trobem amb la resistència dels poders fàctics, amb els obstacles sistèmics que volen frenar els que van contra corrent.

També han après que no sempre es pot viure de la impugnació.

Si no, et pots quedar en un exercici d'onanisme moral molt satisfactori però que et paralitza i no et deixa avançar. Si no superes la impugnació no tens contradiccions però no transformes la realitat. Governar no vol dir només el que deien els zapatistes, avançar escoltant. No n'hi ha prou impugnant. La lògica institucional és diferent de la lògica de la mobilització: quan tens la responsabilitat de governar no representes només un sector de la societat, has de defensar el bé comú.

És un debat que vostès han mantingut sovint amb la CUP.

Amb això hem après molt. Les coses que en el seu dia teníem en comú amb la CUP i ara ja no tenim en part és per la nostra experiència de govern. La política es mesura també amb resultats, no només per la gesticulació. Això ens passava molt amb la CUP: quan ens deien que no a determinades propostes no en presentaven d'alternatives. Quan la CUP vol posar la bandera independentista a l'ajuntament, per exemple, nosaltres argumentem que la façana ha de representar els sentits majoritaris. Amb quin criteri podríem negar-ho després als que voldrien



Quan vulneren els drets de qui sigui, també dels teus adversaris polítics, en realitat estan vulnerant els drets de tots

en tinent d'alcalde de Drets de la Ciutadania, i ara vol fer el salt a la política estatal. Primer, però, li ha calgut afrontar el dilema vocacional que l'empenyia a formar part de la defensa dels presos polítics, a plantar cara als abusos del poder, que és el que ha fet tota la vida. Portava vint anys exercint l'advocacia i defensant causes polítiques i resulta que el judici més polític de la història dels últims trenta anys em troba fent política. És una d'aquelles ironies sarcàstiques del destí. Quan van detenir els dos Jordis la meua pulsó era tornar a agafar la toga. Quan Jordi Cuixart m'ho va proposar em



Som l'únic partit sobirà català que té les aliances estatals que són necessàries per poder avançar

vaig haver de plantejar on podia ser més útil. Vaig haver de prendre una decisió, perquè sentia que estava compromès amb un projecte col·lectiu. I ara veiem que els relats judicials són antagònics: allà on el Suprem veu violència –per exemple, en l'actuació dels manifestants– els jutjats de Barcelona no n'hi veuen. En canvi, els jutjats de Barcelona sí que veuen violència de part de la policia.

Ha decidit continuar en la política institucional després d'haver après, segons una frase igualment seva, que governar és cavalcar contradiccions i gestionar



Quan tens la responsabilitat de governar no representes només un sector social, cal defensar el bé comú

frustracions.

Quan estàs a l'oposició, o directament fora de la institució, és molt fàcil mantenir un cert confort moral perquè no t'has d'enfrontar a les contradiccions que implica gestionar la realitat. Això passa sobretot a les opcions d'esquerres, perquè mai arribes al punt màxim de les teves propostes. La política també és tocar de peus a terra, mirar la realitat, les aliances que has de fer per dur a terme el teu programa, negociar amb altres actors polítics. Les opcions de dretes, en canvi, quan comencen a governar ja tenen el poder previ, el poder econòmic, medià-

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

penjar la bandera espanyola? En aquests temes cal una deliberació prèvia i uns consensos construïts amb tots els grups, el que vam fer quan vam posar el llac.

No era pas cap secret, però ara s'explica amb tot detall en un llibre. Em refereixo a la seva participació en l'exili dels polítics catalans, quan va buscar l'assessorament de l'advocat Gonzalo Boye.

Jo reivindico la tradició del catalanisme popular progressista, d'esquerres municipalista d'aquest país, que és la de Macià, Companys, Comorera, la d'ERC dels anys trenta i que és la del moviment socialista unificat, del bloc obrer i camperol, la del PSUC, que defensava l'autogovern de Catalunya sense desentendre's de la necessària modernització i regeneració d'Espanya, que entenia que sense la segona no era possible avançar en la primera. Ja ho deia Companys i la història li va donar la raó, quan deia que Espanya no pot canviar sense Catalunya però que Catalunya tampoc no podrà ser lliure mai si Espanya no canvia.

Ja que cita el primer secretari del PSUC, Joan Comorera, vostè li recomana a l'independentisme el mateix que l'eurocomunisme va suposar per a la família comunista, és a dir, un bany de realitat.

Hi ha una part de l'independentisme màgic que segueix alimentant una fantasia amb tres derivades. La fantasia de pensar que tenir raó democràtica és suficient perquè les coses succeeixin. En aquest sentit, Camus ja ho deia: la seva generació va aprendre que es podia tenir raó i perdre. La segona és la fantasia del rescat europeu, muntada a partir de la manca de comprensió del que és la Unió Europea, un club d'estats que no es guia pels principis morals o ètics sinó per l'*statu quo*, no només el seu sinó també el de l'Estat espanyol. La tercera és la fantasia de "nosaltres sols", que té a veure amb tenir pressa, ho tenim a tocar..., tot aquest imaginari que va fer accelerar el procés i va dur a pensar que es podria polsar el botó màgic posant una urna. Les sobiranes no es conquereixen només així. Personalment vaig defensar molt l'1-O, era un moment encertat de desafiament i d'exercici de sobirania, però el perímetre que es va eixamplar al voltant de les urnes després es va empetir el 27 d'octubre amb la declaració unilateral. I això té a veure amb el desconeixement del que és l'Estat espanyol en concret. S'ha menyspreat la fortalesa de l'adversari i s'han sobrevalorat les pròpies fortaleres i no s'ha tingut en compte que qualsevol repte d'aquestes característiques necessita aliances no només a Europa sinó a la resta de l'Estat, que és el que oferim nosaltres. Som l'únic partit sobirà català que té aquestes aliances, suficients per poder avançar. Potser més lentament del que alguns voldrien, i aquí està molt bé la comparació amb l'eurocomunisme. Els comunistes lúcids van veure que la societat no estava preparada per a una revolució com la que ells volien, que calia entrar en la via parlamentària, en la democràcia formal. Van posar el comunisme com un ideal apostant pel progressisme.

Afirma que representa aquesta via més possibilista i ho acompanya amb una promesa que no agradarà gaire a alguns



ILIANNA RAMOS



Si no haguéssim governat, el retret de la "justícia social màgica" seria pertinent. Però tenim l'aval de l'experiència

independentistes: el referèndum, diu, no ha de ser una línia vermella a l'hora de negociar possibles majories.

I estem contents que també ho digui ERC, tot i que no ens fíem gaire de les seves línies vermelles, que van variant. Estem en un moment de molta excepcionalitat, ens hem d'asseure en una taula de diàleg sense condicions prèvies. Aquest va ser un dels motius pels quals va fracassar la taula de diàleg que naixia de la Declaració de Pedralbes. Era una bona base, que permetia avançar. Les línies vermelles d'uns i dels altres van fer fracassar aquell intent i ara estem en una ruleta russa on pot passar qualsevol cosa. Pot guanyar el tripartit de Colón, que ens retornaria a una Espanya en blanc i negre, etcètera. Tot això és fruit d'aques-



No podem oblidar que primer es van rescatar els bancs, és a dir els responsables de la crisi, que no pas les víctimes

ta irresponsabilitat dels actors polítics, i nosaltres posem l'accent en ERC, que va presentar l'esmena a la totalitat dels pressupostos generals de l'Estat. Això va trencar la taula.

Sense línies vermelles vol dir amb un xec en blanc?

No. Que les nostres propostes es converteixin en línies vermelles dependrà de la força que ens doni la gent. Si nosaltres tenim molt bons resultats, això voldrà dir que tindrem prou força per posar-les nosaltres, les línies vermelles.

L'han definit com a candidat sorpresa. Se sent còmode, amb aquesta definició?
No em molesta [somriu]. Estic en el projecte des dels orígens i amb una trajectò-

ria prèvia. Les apostes dels candidats tenen a veure amb una capacitat de regeneració de l'espai, de reconnectar-se amb les essències i els orígens, en aquest cas amb una persona com jo que va formar part de la cuina del projecte al costat de l'Ada Colau.

Asseguren que són una formació que no deu cap crèdit als bancs i que això els dona llibertat a l'hora de fer propostes per resoldre problemes com el de l'habitatge. Però de la mateixa manera que critiquen "l'independentisme màgic", a vostès els podrien retreure també el concepte de la "justícia social màgica".

Cal intentar posar en pràctica les aspiracions sense generar dany social. La crítica a l'independentisme màgic és no haver calculat el moviment de l'adversari polític i la generació d'una situació inèdita que és la següent: aquells que aspiren al màxim autogovern per a Catalunya han aconseguit, contra la seva voluntat, que estiguem a les quotes d'autogovern més amenaçat dels últims vint anys. Tornant al tema de l'habitatge, hem demostrat que es podien canviar les regles del joc als promotors, obligant-los a reservar el trenta per cent de les noves construccions per a habitatges socials, hem posat multes milionàries a bancs i fons d'inversió amb pisos abandonats, hem creat una unitat especialitzada en frenar desnonaments, hem multiplicat per quatre els pressupostos en habitatge. Si no haguéssim governat, això de la "justícia social màgica" potser seria un retret pertinent, però tenim l'aval de l'experiència. I, a més, amb superàvit en els comptes. Ens hem trobat molt sols, però, perquè la política d'habitatge no depèn només d'una administració municipal. Cal la implicació de totes les administracions, i més quan en aquest tema l'Estat ha fet una clara desinversió.

Amb propostes com aquesta d'aplicar un impost del 3 per cent a les grans fortunes serà difícil que els bancs els donin crèdits quan els necessitin.

No podem oblidar que primer es van rescatar els bancs, és a dir els responsables de la crisi, que no pas les víctimes. Per això ha arribat l'hora que els bancs tornin el deute contret amb la ciutadania. La idea és que aquells que han tingut una responsabilitat més gran en la crisi, aquells que amb les seves decisions comprometen el futur del territori, com ara les grans fortunes, el milionaris, es coresponsabilitzin. Estem parlant d'un tres per cent, que és simbòlic.

Un simbolisme de deu mil milions d'euros...

Al·lany. Que permetrien afrontar una transició ecològica per donar resposta al reclam de la ciutadania, sobretot els joves, que ens alerten que estem destruint el planeta.

Altres candidats prefereixen abaixar el salari mínim de 900 euros a 850.

Aquesta proposta del senyor Pablo Casado fa pensar que potser és la quantitat que ell es gasta en un sopar amb els seus amics banquers. A més, l'economia necessita més demanda interna i, si tenim treballadors precaris que no arriben a final de mes, no hi haurà reactivació. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont fa una crida a votar JxCat davant l'intent de Cs i el PP d'apartar-lo

La formació presentarà un recurs a la JEC contra la pretensió dels dos partits unionistes d'impedir que el president exiliat concorri a les eleccions europees

Emili Bella
BARCELONA

Carles Puigdemont es va convertir ahir en el candidat *de facto* de Junts per Catalunya a les eleccions de diumenge. El president exiliat va acusar Ciutadans i el PP d'intentar "de manera desesperada" prohibir-li uns drets que té "intactes" per presentar-se a les eleccions europees després que els dos partits hagin recorregut a la Junta Electoral Central (JEC) contra la seva candidatura. Puigdemont va apel·lar al vot a Junts per Catalunya el 28-A perquè és la força que volen "apartar". "No els sortirà bé, tornaran a fer el ridícul", va advertir en un missatge des de Bèlgica en el míting final de la formació a Lleida. En aquest sentit, el president veu nerviosisme en les files unionistes perquè "deuen haver vist" que podrà agafar l'acta d'eurodiputat.

El cap de llista a les europees del 26-M va alertar que "si hi ha una cosa que ob-

La frase

“Si hi ha una cosa que els obsessional és veure Junts per Catalunya fora del Congrés i el Senat”

Carles Puigdemont
PRESIDENT EXILIAT

sessiona especialment l'Estat espanyol és que no vol veure "ni en pintura" JxCat, a la qual voldrien "fora de l'arc parlamentari".

La candidata número dos de Jordi Sánchez, Laura Borràs, va demanar que si algú vol votar Puigdemont que no s'esperi al 26-M i que ho faci diumenge, perquè "potser no us deixaran votar-lo a les eleccions europees". "Siguem tots i cadascun de nosaltres el president Puigdemont; el volen lluny i apartat, i el trobaran a JxCat, recordeu-ho quan voteu el 28-A", va arengar.

De fet, JxCat presentarà al·legacions al recurs. Fonts de la formació indiquen que Puigdemont està

"degudament inscrit" en el cens electoral, tot i que asseguren que tampoc no és imprescindible per poder-se presentar als comicis i recorden que els també exiliats Lluís Puig i Jami Matala es presenten el 28-A sense que ningú no ho hagi impugnat.

La candidata número tres per Barcelona, Míriam Nogueras, va assegurar que volen bandejar Puigdemont perquè "ha demostrat que a l'Estat espanyol se'l pot vèncer" i, en una crítica velada a ERC, que aspira a rellevar l'espai postconvergent a les municipals, va aclarir: "Nosaltres no tenim cap intenció de ser un partit hegemònic d'una autonomia maltractada."

I Artur Mas va dirigir-se als independentistes indecisos que puguin tenir alguna "confusió", per dir-los que "JxCat és el que més s'assembla a Junts pel Sí, la coalició de CDC, ERC i independents que va fer possible la primera majoria absoluta independentista, amb la CUP. ■



Puigdemont va intervenir ahir en l'acte final de JxCat a Lleida des de l'exili ■ EL PUNT AVUI

La JEC expedienta Torra pel missatge de Sant Jordi

La Junta Electoral Central (JEC) ha acordat sancionar el president de la Generalitat, Quim Torra, pel missatge institucional de Sant Jordi i per haver enviat correus electrònics als funcionaris en considerar que en els dos casos va utilitzar expressions identificables amb missatges electorals de partits. La JEC ha estimat parcialment una denúncia de Ciutadans amb

l'argument que durant els períodes electorals els poders públics no poden fer actes en què es pronuncin expressions coincidents o similars a les que utilitza en la campanya electoral alguna formació. Torra hauria incomplert aquest deure de neutralitat política quan es va referir als presos polítics ("per segon any consecutiu viurem un Sant Jordi amb presos i exi-

liats polítics") i també quan va demanar una mediació internacional per "resoldre el conflicte de manera democràtica".

En el cas dels correus, a partir d'un recurs del PSC i de Cs, la JEC considera que no podia fer referència al "nefast 155" o a l'absència del "president Puigdemont i els consellers del seu govern que estan amb ell a l'exili o a la presó".



Serveis de Paradís del Mar

Serveis mèdics i assistencials:
Servei mèdic i infermeria, servei de psicologia, servei de fisioteràpia i teràpia ocupacional, servei d'animació sociocultural i servei de treball social.

Serveis generals:
Servei de cuina i bugaderia.

Serveis addicionals:
Servei religiós, servei de perruqueria, podologia i acompanyament.

Servei 24 hores / 365 dies l'any (en residència i a domicili)



ATENCIÓ PERSONALITZADA
Residència amb places públiques i privades, centre de dia, estades de curta durada.

També realitzem serveis a domicili, tant d'assistència com de menjador.

Paradís del Mar · C/ del Mar, 48 · Pineda de Mar (Barcelona) · Telèfon: 93 762 12 36

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rufián: “El front PSOE-Cs, si pot, aplicarà el 155”

■ El número 2 d'ERC al Congrés per Barcelona va participar a l'acte final de la campanya a Girona, on va apel·lar al vot dels socialistes catalanistes ■ Montse Bassa: “He convertit la ràbia en energia”

Gisela Pladeveya
GIRONA

“Estic convençut que em jutgen per les meves idees, no pels meus fets. Votar no és un delictes i, en canvi, impedir-ho per la força sí.” Aquestes frases, expressades per Oriol Junqueras al Suprem, van ser projectades ahir a l'acte de final de campanya d'ERC a les comarques gironines, on la seva visualització va arrencar el primer gran aplaudiment dels assistents. Des del centre cultural La Mercè de la capital gironina, el número 2 dels republicans en la candidatura al Congrés per Barcelona, Gabriel Rufián, va recordar que el 28-A “és una cita amb la història”: “Ens juguem moltes coses. Hem d'omplir les urnes de veritats i, des de l'ajuntament més petit del país fins a la institució més gran, hem de plantar cara a la salvatjada que hi hagi nou demòcrates a la presó per un referèndum.”

“Ens enfrontem a dos fronts, a una dicotomia”, va subratllar Rufián. “Un és el del PP, Ciutadans i Vox. És un front irreal, que no suma. En canvi, n'hi ha un altre que pot ser real, que és el del PSOE i Ciutadans, que és tan nociu o més que el primer.” Hi va afegir que la unió



Al centre cultural La Mercè es va fer ahir el darrer gran míting de campanya d'Esquerra a les comarques gironines ■ MANEL LLADÓ

“PSOE-Cs és la del feixisme cool i que, si pot, aquest front aplicarà el 155”: “Si el republicanisme català és fort, això no passarà. ERC és l'únic obstacle.” D'altra banda, va llançar dos missatges. Un “a la direcció del PSOE i al mal anomenat PSC”: “Dormiu bé i teniu la consciència tranquil·la després de no moure ni un dit per l'alliberament dels nostres companys a la presó? Si teniu moral, la resposta és que no.” I, tot seguit, Rufián va adreçar el segon

missatge “a la bona gent”: “Ens dirigim al socialisme catalanisme que queda i que vota el PSC, que havia tingut unes sigles gloriores. Els que encara pensen a donar suport als socialistes, els dic que, si comparteixen els valors de la democràcia, de la justícia social i de l'antifeixisme, és que són dels nostres!”

Durant l'acte, la candidata d'ERC al Congrés per Girona, Montse Bassa, va explicar que va decidir encapçal·lar la llista per la seva germana Dolors i per la

Rovira demana “el vot feminista”

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, va demanar al matí “el vot feminista” i va apostar per la incorporació de dones “a l'espai polític i a la presa de decisions”: “Fa falta aquesta visió de gènere”, va afirmar, per lluitar contra la violència masclista, l'esclatxa salarial i la mirada patriarcal, mentre reivindicava les figures de Carme Forcadell i Dolors Bassa. Rovira ho va dir en la seva segona aparició en

campanya, en un acte a la biblioteca Montserrat Abelló de Barcelona amb altres candidates. La número 3 al Congrés, Carolina Telechea, va destacar el compromís d'ERC de “feminitzar partit i llistes” i va recordar que presenten 5.425 candidates a les municipals i que les dones són majoria als municipis majors de 3.000 habitants. ERC també confia a doblar la cinquantena d'alcaldeses actuals. ■ Ò.P.J.

resta de presos polítics i exiliats, per l'activisme de la gent i per totes aquelles persones que l'han acompanyada “hores, hores i hores” a la presó del Puig de les Basses: “Vaig convertir la ràbia que sentia en energia positiva. Em vaig adonar que les llàgrimes no els traurien de la presó, que no volem anar de victimisme. Hem de lluitar contra la repressió espanyola i treballar per la independència de Catalunya. La meua germana em va requerir durant la campanya que no perdés ni una hora a anar-la a veure, sinó que treballés per tal de sortir a guanyar, a guanyar i a guanyar.”

Omplir de groc i lila

El vicepresident del govern de la Generalitat, Pere Aragonès, va demanar tenyir diumenge les urnes de groc i lila i va tenir unes paraules d'agraïment vers el diputat Joan Olòriz per la feina feta al Congrés. L'alcalde d'ERC per la ciutat de Barcelona a les municipals, Ernest Maragall, va remarcar que Dolors Bassa “representa la llibertat, per la qual ella ha treballat amb tanta brillantor”. Paral·lelament, la senadora Mirella Cortès va assenyalar que “no s'ha de perdre de vista que el PSOE també forma part del bloc del 155”. Just abans es va projectar un missatge de l'alcalde d'ERC a la ciutat de Girona, Quim Ayats, que ahir va haver de declarar al Suprem com a testimoni. Va dir que “l'independentisme ha de guanyar les eleccions de forma clara i contundent, omplint les urnes de democràcia, d'igualtat i de República”. ■

Correus i la JEC amplien horaris per facilitar el vot per correu

Redacció
BARCELONA

La Junta Electoral Central ha ampliat fins avui a les dues de la tarda el termini per poder dipositar el vot per correu, davant els retards acumulats a causa de les vacances de Setmana Santa, que van fer que la majoria de votants dei-

xessin el tràmit per a aquesta setmana. Això ha provocat llargues cues en moltes oficines de Correus, que han hagut d'ampliar els horaris, en alguns casos fins a mitjanit, i han ampliat temporalment en unes 4.500 persones la plantilla en el conjunt de l'Estat per garantir que ningú es quedés sense vo-

tar. El director d'operacions de Correus, Magín Blanco, assegurava ahir al matí a Efe que quedaven unes 150.000 persones encara pendents de fer-ho, després que la vigília n'arribessin a votar en un dia 250.000, així que la situació havia de quedar gairebé superada ahir mateix. A Catalunya són unes

116.218 les persones que han demanat el vot per correu, i en el conjunt de l'Estat s'han superat els 1,3 milions. Pel que fa al vot exterior, s'han rebut 29.301 peticions entre les quatre circumscripcions. Seran comptabilitzats tots els que arribin als seus col·legis diumenge abans de les vuit del vespre. ■



Cues ahir per votar per correu en les eleccions de diumenge en una oficina de Correus de Madrid ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat d'ERC a l'alcaldia de Tarragona

Pau Ricomà i Vallhonrat

“Ballesteros ha alimentat l'ou de la serp a Tarragona”

PERILL • “A la inauguració dels Jocs del Mediterrani a Ballesteros li va semblar bé fer un acte molt espanyolista, si puja Vox també serà responsabilitat seva” **PROCÉS** • “Plantejar independència sí, independència no a una ciutat com a Tarragona no tenia cap mena de futur”



ARXIU

Virtudes Pérez
TARRAGONA

Pau Ricomà repeteix com a alcaldable per ERC a l'alcaldia de Tarragona. Advoca pel canvi i critica el viratge cap a la dreta de l'alcalde Fèlix Ballesteros, de qui diu que “ha volgut ser un petit Maragall i no se n'ha sortit”.

A Tarragona l'any 2011 ERC va perdre dos regidors i al 2015 en va obtenir 4. Què esperen d'aquestes eleccions?
Som molt conscients que serà un Ajuntament molt repartit en molts grups i nosaltres aspirem a ser la primera força.

Tarragona és una plaça difícil per a les opcions més sobiranistes, amb un votant que no s'identifica amb tesis independentistes... Quin serà el seu missatge per intentar capgirar la tendència?
A Tarragona actualment hi ha una gran necessitat de canvi, hi ha molta gent que entén que els 12 anys de govern de Ballesteros no han estat productius, que la ciutat està encallada. ERC pot encarnar aquest projecte renovador.

ERC al final es presenta separat d'altres opcions independentistes. La idea d'anar junts com defensava l'ANC no ha reeixit, malgrat les pressions...

Jo no parlaria mai de pressions, hi ha hagut contactes, hem tingut reunions, però sempre han estat respectuoses. Per part nostra hem explicat que a Tarragona plantejar independència sí, independència no no tenia cap futur. Els números són els que són. El que necessita és un canvi en la manera de portar la ciutat.

A la majoria de municipis ERC aposta per una candidatura transversal, amb gent independent en els primers llocs de la llista. Han seguit el mateix criteri amb la voluntat de donar cabuda a diferents sensibilitats?

En el nostre cas, el grup municipal continua perquè crec que hem fet una feina bona, com a grup ens hem fet forts. Només una regidora no hi és per temes estrictament professionals. La llista pretén ser representativa de la diversitat que hi ha a Tarragona, que és una ciutat molt diversa. Entre els deu primers hi ha una persona nascuda a Xile i una altra a Bucarest.

I amb vista al pacte postelectoral inten-

Un apassionat dels castells i de la història

Llicenciat en història general i geografia, Pau Ricomà (Tarragona, 1957) milita a ERC des de l'any 2000. Ha estat president comarcal, president a Tarragona, conseller nacional i secretari d'organització de la secció local. La seva gran passió són els castells. Forma part de la Colla Jove Xiquets de Tarragona, de la qual ha estat president. També és membre de la Fundació Topromi o la Societat Arqueològica Tarragonense. Li agrada la música, escriure i es declara un “enamorat” de la platja Llarga.

taran sumar forces per barrar el pas als partits que van donar suport al 155 com també s'ha plantejat a altres ciutats?

Nosaltres som l'alternativa a la manera de fer de l'alcalde Ballesteros i el PSC. Hi ha quatre partits que tenen valors republicans que són els que Tarragona necessita per canviar, aquests partits són evidentment el PDeCAT, la CUP, els Comuns i nosaltres. Jo no sé si tots podrem governar junts, però tots han de facilitar que la força més votada sigui la que tingui l'alcaldia.

A més els socialistes aquí ja estan governant amb el PP.

A Tarragona el PSC ha pactat amb el PP, cosa gairebé inèdita en una ciutat d'aquestes característiques, i això ha marcat un perfil molt dretà.

Quin balanç fa del govern de Ballesteros amb el PP?

Jo crec que la ciutat en aquests anys s'ha encallat i ha donat una visió cap enfora molt negativa. La imatge més clara va ser la inauguració dels Jocs del Mediterrani, que en lloc de fer-se amb les entitats que hi ha a la ciutat el que va fer va ser espanyolitzar la ciutat.

Destaquí tres eixos claus de la seva campanya.

Un creixement urbanístic pensat per a les persones. Tarragona és una ciutat molt disgregada, amb barris molt distanciats. Aquí hi ha una necessitat bàsica



El que no pot pretendre la gent que ha entrat a última hora és tancar la porta perquè no entri ningú més

que és cosir la ciutat, i en comptes d'això el que està fent Ballesteros és una aposta per plans parcials enormes, tot el contrari del que necessitem. L'altra aposta és la participació. No hi ha cap tipus de vincle entre entitats veïnals i Ajuntament. El tema és dramàtic. El que volem fer és organitzar la ciutat en districtes com ja han fet Sabadell, Terrassa, ciutats mitjanes com la nostra.

I com s'ha arribat a aquesta situació de desídia que descriu? Els socialistes hi tenen responsabilitat, però és que abans va governar CiU durant 18 anys...

No hi ha hagut una classe industrial potent a la ciutat. Tenim elits molt febles i poc compromeses amb el territori i el país. Alguns problemes són generats des de la ciutat. Es va fer una aposta pels Jocs del Mediterrani, es va aconseguir que la Generalitat posés molts diners, però és una aposta que no té res a veure



Ballesteros va voler passar a la història per ser un petit Maragall i no se n'ha sortit ni de bon tros

amb les potencialitats que té la ciutat, que són patrimonials, d'un altre tipus. L'alcalde Ballesteros va voler passar a la història per ser un petit Maragall i no se n'ha sortit ni de bon tros.

Com porten les crítiques que acusen ERC de diluir l'opció independentista, de botiflers per optar per la via més lenta cap a la independència?

Jo ho porto molt bé. Estic segur que estem fent el que cal fer. És l'única via realista que hi ha. A més hi ha unes persones que ho diuen molt clar, de fora del partit. Eduard Voltes va fer un article amb el qual estic molt d'acord. Va dir que ERC és el partit independentista de fa més anys. Nosaltres hem esperat pacientment que altra gent entrés, benvinguts siguin. El que no pot pretendre la gent que ha entrat a última hora és tancar la porta perquè no entri ningú més. Cal obrir la porta perquè entri més gent.

Pensen que la fragmentació que s'està donant als comuns, amb alguns dirigents que ja han entrat a les seves llistes, beneficiarà ERC?

Jo no ho enfocaria com una guerra amb els comuns perquè tenim moltes coses en comú amb ells i hem de fer coses junts. Jo crec que és bo que cada partit explori els seus límits, les seves fronteres per intentar guanyar gent per a l'independentisme cap al republicanisme. Aquest és el camí. El que no té sentit és replegar-se, així serem menys. El que hem de fer és anar obrint portes. De fet Cuixart ho va dir de manera molt clara: no es tracta d'ampliar la base sinó de fer coses junts.

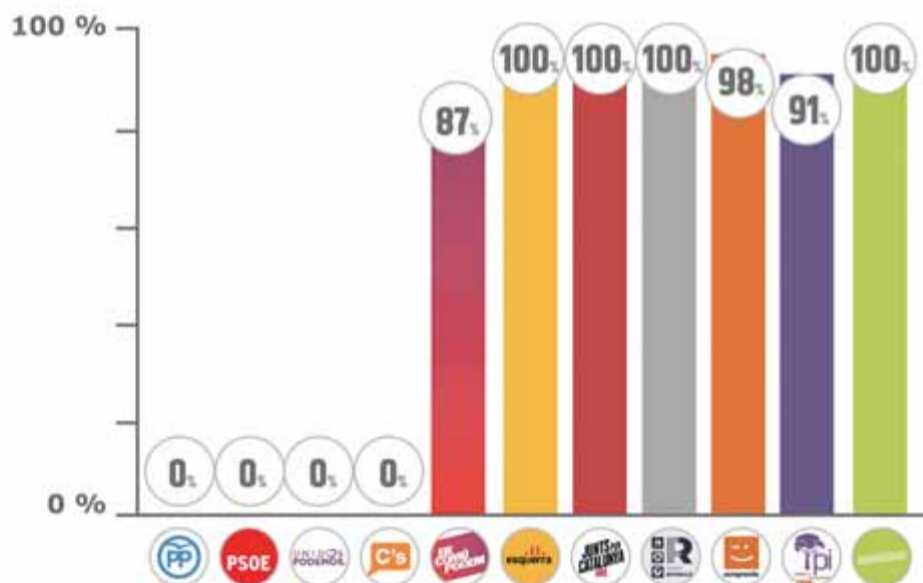
I quant a la CUP, els preocupa que el votant més impacient l'acabi votant?

Amb les municipals la feina que hem fet aquests quatre anys amb ells ha estat molt cordial, ens hem ajudat molt i tenim claríssim que després de les eleccions ens hem de seguir ajudant.

Vox irromp amb força, està sumant afiliats. Li treu la son?

Em preocupa, no sé la volada que tindran però sí sé que malauradament l'alcalde Ballesteros va alimentar l'ou de la serp. El dia de la inauguració dels jocs hi havia molta gent amb entrades gratis, gent de Tabàrnia, de Vox. En aquell moment li va semblar bé fer un acte espanyolista, que ningú xiulés el rei. Si Vox tira amunt en serà responsable també. ■

QUINS PARTITS ES COMPROMETEN A DEFENSAR EL CATALÀ?



A LES URNES, RECORDA: LA LLENGUA NO ES TOCA!

Coneix amb detall els compromisos per la llengua i signa per donar-nos suport!

www.lallenguanoestoca.cat

PLATAFORMA PER LA LLENGUA
L'ONG del català

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crida de Sánchez a culminar la moció obtenint la majoria

■ Els socialistes es malfien de les enquestes i apelen a la mobilització per no dependre de la dreta ni de l'independentisme

Jordi Alemany
BARCELONA

El candidat socialista a les eleccions espanyoles, Pedro Sánchez, va reclamar ahir a les 4.000 persones que es van aplegar a l'acte central del PSC a Barcelona que mobilitzin veïns, coneguts i que convencin abstencionistes i dubtosos perquè el 28 d'abril puguin obtenir una "àmplia majoria" i, d'aquesta manera, el PSOE pugui "culminar el treball que va començar amb la moció de censura parlamentària" de fa deu mesos. Per Sánchez, aquest és el camí per continuar "caminant cap a la justícia social, la convivència i la neteja política".

De fet, la necessitat de mobilitzar l'electorat de

l'esquerra amb l'espantall de la por que sumin PP, Ciutadans i Vox, o per evitar que hagin de dependre de les formacions independentistes, va ser el tema recurrent en totes les intervencions que es van fer a la Vall d'Hebron, des de la inicial de Josep Borrell; passant pel candidat a les municipals a la capital, Jaume Collboni; l'holandès Frans Zimmerman, que vol presidir la Comissió Europea; el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, i la cap de llista per Barcelona, Meritxell Batet. I és que els socialistes es malfien de les enquestes que els donen la victòria després d'onze anys, tot i que "és cert que hi estem mol a prop i hi ha molt bon ambient", reconeixia Sán-

chez, per immediatament advertir que els sondejos tampoc preveien que Trump seria el president dels EUA, que Bolsonaro presidiria el Brasil o que a Finlàndia el socialisme només guanyaria per 6.000 vots de diferència a la ultradreta.

En la retina del socialisme encara cueja el que va passar en els comicis andalusos i per aquest motiu el missatge de Sánchez va ser el de "no confiar-se, no relaxar-se" perquè s'ha demostrat que no "és suficient guanyar, sinó que s'ha de governar". Per això Batet abans havia demanat que per cada insult i mentida que sortís de la boca de la ultradreta s'hi respongués amb "un vot socialista", fet que va apro-



Frans Zimmerman, Jaume Collboni, Pedro Sánchez i Meritxell Batet saludant els 4.000 assistents abans de l'inici de les intervencions de l'acte central d'ahir a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

fitar Sánchez per bromejar després que amb aquesta fórmula el PSOE tenia assegurada la majoria absoluta. Batet va alertar que era necessari deixar-se d'"aritmètica i càlculs", perquè, si no, "el 29 d'abril serà tard, tot seran lamentacions i ens quedarà cara de tòtils".

No a la independència

El candidat a tornar a presidir La Moncloa no es va referir a l'independentisme fins al final del discurs per reiterar el missatge que "mai és mai i no hi hau-

rà referèndum ni independència ni el trencament de la Constitució", tot retraient als dirigents d'aquestes formacions que en privat reconeixen que la independència "no és possible". Per això els va demanar que "deixin d'enganyar els que van creure en ells". Sobre el suport que van rebre a la moció d'ERC i el PDECAT, també va deixar clar que el que va passar el mes de juny va ser "una moció de censura contra la corrupció del PP".

Entre els discursos per evitar tornar a l'Espanya

en blanc i negre, els socialistes també van tenir temps per donar valor a la feina de govern dels últims deu mesos. Un d'ells va ser Iceta, que va recordar primer que Sánchez havia complert amb el "*Libranos de Rajoy i del PP*", per després enumerar que s'havia apujat el salari mínim a 900 euros i el poder adquisitiu de les pensions, s'havia recuperat la sanitat pública i universal, s'havia equiparat la baixa de paternitat i s'havia lluitat contra la pobresa infantil, entre d'altres accions. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL				SORTEIG 33		Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiats, classificats per la seva xifra final													
SORTEIG DEL DIA 25 D'ABRIL DEL 2019				SORTEIG 19		Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig													
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna																			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9										
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS		
66900	330	66901	300	66902	300	66903	300	66904	330	66905	360	66906	330	66907	300	66908	300	66909	300
66910	330	66911	300	66912	300	66913	300	66914	330	66915	300	66916	390	66917	300	66918	300	66919	300
66920	330	66921	300	66922	300	66923	300	66924	330	66925	300	66926	390	66927	360	66928	300	66929	300
66930	330	66931	300	66932	300	66933	300	66934	330	66935	300	66936	330	66937	360	66938	300	66939	300
66940	330	66941	300	66942	300	66943	300	66944	330	66945	300	66946	330	66947	300	66948	300	66949	450
66950	330	66951	360	66952	300	66953	300	66954	330	66955	300	66956	330	66957	300	66958	300	66959	300
66960	330	66961	300	66962	300	66963	300	66964	330	66965	300	66966	330	66967	300	66968	300	66969	300
66970	330	66971	300	66972	300	66973	300	66974	330	66975	300	66976	390	66977	300	66978	300	66979	300
66980	330	66981	300	66982	300	66983	300	66984	330	66985	300	66986	330	66987	450	66988	360	66989	300
66990	330	66991	300	66992	300	66993	300	66994	330	66995	12.300	66996	300.000	66997	12.300	66998	360	66999	300
76400	180	76401	150	76402	150	76403	150	76404	180	76405	210	76406	180	76407	150	76408	150	76409	150
76410	180	76411	150	76412	150	76413	150	76414	180	76415	150	76416	240	76417	150	76418	150	76419	7.770
76420	60.030	76421	7.620	76422	150	76423	150	76424	180	76425	150	76426	240	76427	210	76428	150	76429	150
76430	180	76431	150	76432	150	76433	150	76434	180	76435	150	76436	180	76437	210	76438	150	76439	150
76440	180	76441	150	76442	150	76443	150	76444	180	76445	150	76446	180	76447	150	76448	150	76449	150
76450	180	76451	210	76452	150	76453	150	76454	180	76455	150	76456	180	76457	150	76458	150	76459	150
76460	180	76461	150	76462	150	76463	150	76464	180	76465	150	76466	180	76467	150	76468	150	76469	150
76470	180	76471	150	76472	150	76473	150	76474	180	76475	150	76476	240	76477	150	76478	150	76479	150
76480	180	76481	150	76482	150	76483	150	76484	180	76485	150	76486	180	76487	150	76488	210	76489	150
76490	180	76491	150	76492	150	76493	150	76494	180	76495	150	76496	240	76497	150	76498	210	76499	150
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
8880	780	51	60	842	150	353	150	234	180	05	60	5006	780	987	150	88	60	419	150
200	180							4	30			6996	990	27	60	98	60		949
0	30											7196	840	37	60				
												7916	840						
												996	240						
												16	90						
												26	90						
												76	90						
												96	90						
												6	30						

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Candidat del PP a l'alcaldia de Tarragona

José Luis Martín

“El pacte amb el PSC és de ciutat, sense ideologies”

PROCÉS • “Qui parla de l'1-0 en les eleccions municipals és que no té idees, que no té cap projecte de ciutat per a Tarragona” **CONSTITUCIÓ** • “Els partits constitucionalistes continuaran sent majoria a la ciutat” **RIVAL** • “Ciudadans és un projecte en descomposició”



ARXIU

Virtudes Pérez
TARRAGONA

José Luis Martín va entrar a l'Ajuntament de Tarragona l'any 2007 amb l'actual president del Partit Popular a Catalunya, Alejandro Fernández. El 2016 el va substituir com a primer tinent d'alcalde i portaveu i ara també com a alcaldable.

Quan el van escollir, va dir que apostaria per la continuïtat. És amb aquest criteri que heu elaborat la llista?

La idea era que continuessin els quatre regidors, però l'Imma Rodríguez va decidir no presentar-se per motius professionals i personals. És una llista continuïsta perquè creiem que la gent ha valorat molt positivament la feina que hem fet a les àrees en què hem governat, tant a Espais Públics com a Mobilitat, Turisme i Esports. Hem introduït gent de tots els perfils i de tots els barris, entre els quals hi ha quatre menors de 24 anys.

Quin balanç feu de la gestió després de tres anys i mig de govern amb el PSC?

Nosaltres hem intentat apostar per un model de ciutat que no es pot implantar en tres anys, però és el que hem intentat. Més que parlar d'un programa electoral,

“

El que sí que no farem en la campanya és parlar d'aquests grans projectes faraònics que al final ningú es creu

parlarem d'aquest model de ciutat que tenim i aquí ens basarem molt en el que hem fet aquests tres anys i que la gent ha valorat. Ara volem presentar un model per transformar la ciutat.

Quins seran els principals eixos d'actuació per aconseguir aquesta transformació de què parlem?

El que sí que no farem és parlar d'aquests grans projectes faraònics que al final ja ningú es creu, sinó que el que volem és fer una ciutat passeig, amable,

Advocat, expert en fiscalitat i urbanisme

Nascut a Tarragona l'any 1966, José Luis Martín García és advocat de professió. Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona, té un màster en fiscalitat avançada i un postgrau en dret immobiliari i urbanístic. Regidor de l'Ajuntament de Tarragona des de l'any 2007, és primer tinent d'alcalde i portaveu del grup municipal del PP. També és diputat provincial a la Diputació de Tarragona des del 2012 i president comarcal del PP, així com membre del comitè executiu del PPC i del PP de Tarragona. ■

oberta al mar. Insistirem en fer una ciutat més neta, amb més arbrat... Perquè si és amable per als tarragonins ho serà també per al turisme que vingui, i servirà com a projecció cultural i internacional.

I pel que fa a les infraestructures i la connexió amb els barris, una reivindicació històrica de moltes entitats?

Nosaltres tenim quatre actuacions assumibles, que connectaran tota la ciutat de llevant a ponent i de Sant Salvador al mar. I serà assumible per a la ciutat.

Aquesta continuïtat de què parlem vol dir tornar a facilitar l'alcaldia a Ballesteros en cas que fos necessari?

Per contestar a això hauríem de suposar que Ballesteros guanyarà. Nosaltres sortirem a guanyar i crec que la relació ha estat bona perquè quan vam signar el pacte, el febrer del 2016, també vam deixar clar que era un pacte per a la ciutat, sense ideologies. Les voreres s'han d'arreglar i arreglar una vorera no implica cap ideologia i s'ha de fer tan bé com pots. Per parlar de pactes haurem d'esperar a veure els resultats electorals.

Però la campanya de les generals perjudicarà segur aquesta pretensió de deixar al marge la ideologia...

És possible que els partits que no tinguin un model de ciutat intentin barrejar les generals, el Parlament, tot el que tinguin al seu abast. Però nosaltres a les municipals parlarem del model de ciutat.

El preocupa que Ciutadans li tregui vots als barris més castellanoparlants?

Ciutadans a Tarragona va començar amb quatre regidors a l'Ajuntament i ara són dos. Jo crec que és un projecte en descomposició aquí i als municipis del costat, com Reus per exemple. A Cambrils i Salou les agrupacions municipals



Davant la paràlisi del Parlament, el que hauria de fer el senyor Quim Torra és convocar eleccions autonòmiques

també tenen problemes. No, no ens preocupen. Possiblement ells estan preocupats per nosaltres.

I pel que fa a Vox, quina és la percepció? Sembla que estan augmentant en nombre d'afiliats...

No sé res de Vox. Que jo sàpiga no tenen cap projecte de ciutat.

És millor la seva relació amb Alejandro Fernández, l'actual president del PP, que amb Xavier García Albiol?

Amb Xavier García Albiol tinc i he tingut una bona relació, però és veritat que amb l'Alejandro Fernández ens coneixem des de fa molts anys i hem treballat junts a l'Ajuntament de Tarragona. Estic molt content que sigui el president del PP de Catalunya.

I què opina que s'hagi comparat amb els presos perquè ell també s'aixeca a les sis del matí?

Jo el que dic en aquest sentit és que la presó provisional està perfectament regulada. Hi ha uns requisits importants, que és la gravetat de la pena i el risc de fuga. El risc de fuga jo crec que és evident que existeix. És evident també la gravetat dels fets, i basant-se en això es va dictaminar la presó provisional.

Tarragona sempre ha estat una plaça difícil per a les tesis sobiranistes. Creu que tot el tema del procés i l'1-O pot influir i provocar un tomb inesperat a l'Ajuntament?

Jo crec que no. El que és una llàstima és que continuem parlant del procés. A Tarragona el PP i els partits constitucionalistes són majoria i jo crec que aquesta majoria seguirà governant la ciutat. No estic preocupat, malgrat que sé que a alguns d'aquests partits que no tenen projecte per a la ciutat potser els interessa parlar d'això per barrejar les coses.

Però sembla que és inevitable parlar de l'1-O, una data que per a molta gent va ser com un punt d'inflexió.

Em fa gràcia que després d'un any i mig es continuï parlant de l'1 d'octubre. Jo el que penso és que la gent que parla de l'1-O a les municipals no sap de què parlar, que no té projecte per a la ciutat.

Vostè defensaria un nou 155?

El 155 està perfectament regulat en els seus requisits. Jo crec que en el moment que es va adoptar es va adoptar correctament. El PP ho tenia clar i ho va votar, no com altres partits que al començament era que no, després que sí, després que no perquè no ho tenien clar... I jo crec que si es tornen a donar els requisits es tornarà a aplicar.

Què opina del comportament del president Torra en aquest sentit?

El que és clar és que el senyor Torra porta quasi un any governant i no sé quantes lleis s'han aprovat al Parlament. Té un Parlament que no legisla, que és la seva funció; se'n riu una mica de les decisions de la Junta Electoral i jo crec que del que s'hauria de preocupar és de governar. Davant la paralització del Parlament, el que hauria de fer és convocar eleccions.

A Tarragona vostè percep algun tipus de fractura social?

Sí, jo crec que hi ha hagut moments de fractura social, de fractura entre veïns, entre amics. A Alejandro Fernández li van ratllar un cop el cotxe. A mi dues vegades. Abans aquestes coses no passaven. ■

El banc al mòbil amb BBVA

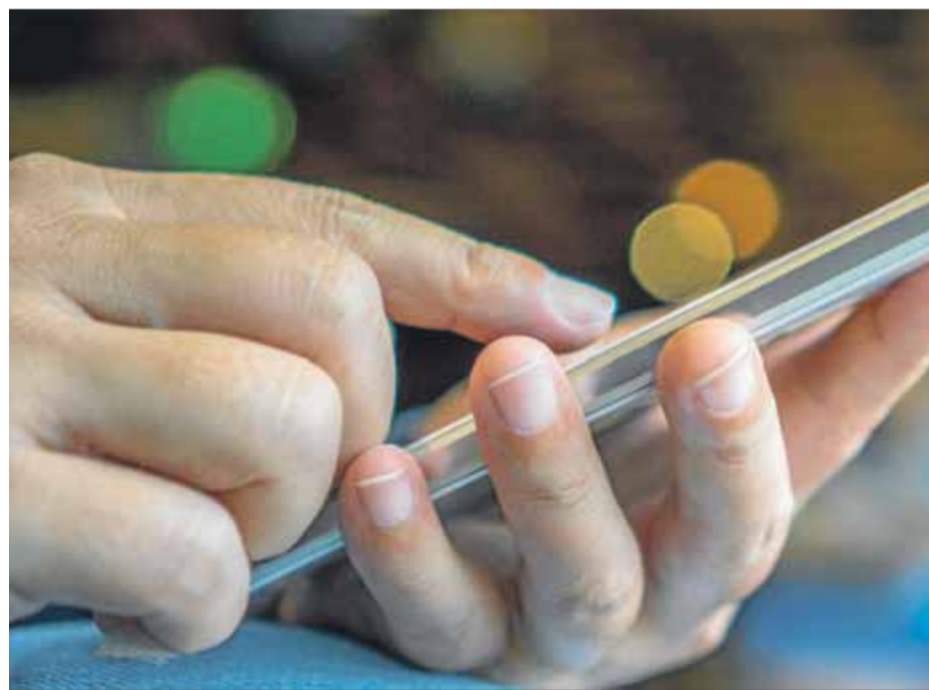
BBVA i Samsung: creant nous serveis per a dispositius mòbils

Les dues empreses col·laboren des de fa anys desenvolupant solucions i serveis en banca mòbil per oferir una millor experiència als seus clients. La incorporació a Samsung Pay n'és un exemple

BBVA i Samsung col·laboren en la creació de nous serveis per a dispositius mòbils i desenvolupen fa anys solucions i serveis en banca mòbil per oferir una millor experiència als seus clients. Dins d'aquest acord de col·laboració, les dues companyies presenten algunes novetats d'autenticació, en el pagament mòbil o en el món dels assistents virtuals. Així, els clients de BBVA ja poden accedir a l'app del banc a través de l'empremta ultrasònica en els nous Galaxy S10, que disposen d'un nou sistema de desbloqueig que permet activar el mòbil només col·locant l'em-

premta en la pantalla. BBVA va ser la primera entitat a permetre als seus clients l'accés a la seva app a través del reconeixement de l'iris. Actualment, un de cada tres clients de BBVA ja accedeix a l'app a través de mètodes biomètrics. Els clients de BBVA podran utilitzar Samsung Pay en tots els comerços que disposin de TPV Contactless, més d'un milió a l'Estat espanyol. Podran afegir tant les seves targetes Visa o Mastercard autoritzades per realitzar el pagament d'aquest sistema, a més de targetes de fidelització. Cada pagament que realitzin amb

Samsung Pay acumularà Samsung Rewards, que podran bescanviar per regals. Antonio Macías, director d'estratègia i transformació en mitjans de pagament i consum de BBVA Espanya, subratlla que "la incorporació de BBVA a Samsung Pay és un pas més dins de les diferents col·laboracions que porten a terme les dues companyies i completa l'oferta de serveis de pagament que el banc ofereix als seus clients. El pagament amb Samsung permet pagar de manera segura, amb les mateixes cobertures que una targeta física. BBVA va ser pioner a



Els clients de BBVA tenen una altra facilitat amb Samsung Pay ■ REDACCIÓ

llançar un sistema de pagament mòbil universal per als seus clients el 2014 i, posteriorment, el 2017 es va anticipar de nou al sector en permetre el pagament a través de Google Pau. Actualment, més del 90% dels mòbils disponibles en el mercat utilitzen tecnologia Android i, per

tant, aquest sistema permet a un gran nombre d'usuaris pagar amb el mòbil. El 2018, BBVA es va unir a Apple Pay, que facilita els pagaments en les aplicacions i portals adscrits als seus serveis mitjançant la seva tecnologia de reconeixement biomètric Touch ID i Face ID. Un

any més tard, s'uneix també a Samsung. A més, els clients de BBVA poden pagar a través de Bizum, la solució de pagaments de la banca que permet el pagament només utilitzant els números de telèfon. BBVA és una entitat de referència en Bizum, amb 750.000 usuaris.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

CUP-Capgirem Barcelona insta a recuperar l'1-0

J.R.
BARCELONA

Nova proposta de compromís independentista per a l'Ajuntament de Barcelona sorgit de les eleccions del 26 de maig. Ahir, la can-

didatura de la CUP-Capgirem Barcelona va fer arribar per correu electrònic a les d'ERC, Barcelona en Comú, Junts per Catalunya (JxCat) i Barcelona és Capital una proposta "per recuperar la Barcelona de

l'1-0", que també és una resposta, negativa, a la proposta de compromís que els va fer arribar el candidat d'Esquerra, Ernest Maragall, al començament d'abril. Per la CUP, "ERC i JxCat han renunciat a go-

vernar tot i que existeix una majoria independentista" al Parlament.

Els cupaires proposen un acord base que inclou, entre d'altres, que Barcelona sigui "un agent actiu per a la ruptura amb l'Estat", posar "l'esperit desobedient de l'1-0 al centre de la política", exigir l'alliberament dels presos polítics i la possibilitat de tancar acords concrets basats en els programes dels diferents grups. ■



Fernández, Álvarez i Casado, ahir a Barcelona ■ J. RAMOS

Casado afirma que activarà "immediatament" el 155 si governa

■ Diu en l'acte central a Catalunya que enviarà el requeriment a Torra el primer dia i la "rescatarà" dels independentistes

Ò.P.J.
BARCELONA

El candidat del PP a la presidència, Pablo Casado, va assegurar ahir que, si té "majoria suficient" per governar, "activarà" l'aplicació de l'article 155 ja en el primer Consell de Ministres, amb el requeriment al president Torra perquè compleixi la Constitució, i per això va demanar concentrar el vot de dretes el 28-A. En l'acte central a Catalunya, davant unes 350 persones en un hotel de Barcelona, Casado va justificar que estaria "prevaricant" si no ho fes, i va denunciar "l'abandó còmplice" del PSOE. "No tolerarem que el cavall de Troia de Sánchez, que oculta Bildu, JxCat, ERC i la CUP, entri per la porta de La Moncloa", va assegurar.

"Rescatarem Catalunya dels independentistes", va concloure. La candidata a Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, va reivindicar el rei com a "vèrtex de l'Estat democràtic i constitucional" i va destacar el seu discurs "per a adults" del 3-O. A més, va acusar Sánchez d'"instrumentalitzar el dolor" de les dones. "Ja n'hi ha prou de fer de la violència de gènere un estúpid estratagema", va denunciar. Per la seva banda, el líder del PP català, Alejandro Fernández, va advertir que "hi ha un moviment nacionalpopulista" a Catalunya que ha decidit reactivar el "cop" del 27-O. Abans que arribés Casado, membres d'Arran van desplegar una pancarta al terrat de l'hotel amb el lema "Estripem la baralla. Tombem el règim". ■

Cs: "Hitler va guanyar eleccions"

El presidentiable de Cs, Albert Rivera, va comparar ahir en un míting a Barcelona el procés amb el nazisme perquè "Hitler va guanyar unes eleccions, però no respectava els drets humans i la llibertat". Segons ell, després de la II Guerra Mundial "el nacionalisme era la foguera d'Europa", perquè "no n'hi ha prou amb votar, hi ha d'haver una llei i un respecte als drets fonamentals i constitucionals". Rivera posarà en marxa, si governa, una "alta inspecció

educativa perquè es deixi d'adoctrinar a les escoles catalanes", ja que imposarà que es pugui estudiar en castellà i castigarà els professors que no compleixin. El líder de Cs, que no vol més competències per a Catalunya com proposa el PSOE, en cap cas indultarà els líders del procés si els condemnen, i va assegurar que "l'Estat serà present als 947 municipis catalans" si mana, abans de proclamar: "Som el partit del diàleg... entre constitucionalistes".

21a
CAMPANYA
GASTRONÒMICA
2019

PEIX DE
ROCA
BEGUR

DEL 27 D'ABRIL AL 2 DE JUNY 2019

Amb la participació de

Cal Bandarra, Carbó Restaurant, Casa Juanita, Diferent, Galena - Mas Comangau, Hostal Sa Rascassa, Hostal Sa Tuna, Hotel Aigua Blava, Hotel Sa Punta, La Cuina..., Taverna Son Molas, Toc al Mar.

Ajuntament de Begur · Promoció Econòmica i Turisme · Av. Onze de setembre 5, 17255 Begur (+34 972 62 45 20) · turisme@begur.cat
www.visitbegur.cat · www.begur.cat · #peixderoca · #Beguresautentic

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les defenses exhibeixen la Catalunya pacífica i plural

▣ Membres de patronals, sindicats i de l'Ajuntament de Barcelona descarten que el Diplocat defensés el procés ▣ "L'1-O va ser l'acció de desobediència civil més gran d'Europa", sostenen tres activistes

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els disset testimonis escol·lits ahir per les defenses dels independentistes catalans van evidenciar, en el judici al Tribunal Suprem, la Catalunya plural i pacífica, que tampoc es va esquarterar la tardor del 2017. Quatre representants d'institucions integrants del Diplocat van explicar als set magistrats que aquest consorci públicoprivat fa "diplomàcia pública no governativa" i que el seu foment de debats i visites és obert a totes les ideologies, no només a la independentista. Dos catedràtics que van participar en el Llibre Blanc de la Transició Nacional, encarregat pel govern de Mas el 2015, van destacar-lo com un document jurídic, no pas com un full de ruta criminal, com sosté la fiscalia. I tres activistes d'En Pau de Pau van exposar la riquesa del moviment associatiu català, que sempre ha estat pacífic, i van assenyalar que "l'1-O va ser l'acte de desobediència civil més important d'Europa", en paraules del diputat d'ERC Ruben Wagensberg i de l'exdiputat de la CUP David Fernández, tots dos membres d'aquesta plataforma, creada el 18 d'octu-



El diputat d'ERC Ruben Wagensberg, l'alcalde de Sant Vicenç dels Horts i el jurista Enoch Albertí, ahir al Suprem ■ ACN



bre del 2017.

Antoni Millet, de la Federació de Caixes d'Estalvis; Daniel Garcia, exsecretari general de la UGT, i el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Gerardo Pisarello, van explicar les motivacions d'aquestes institucions per formar part del Diplocat, dissolt pel 155 i que recentment es torna a reactivar perquè "no es va produir cap desviament deslleial", segons va manifestar el càrrec municipal de Barcelona en Comú. Els catedràtics Enoch Albertí i Joan Vinyó van manifestar al tribunal que el Llibre

Contra la fiança de 5,8 milions, duplicada al Suprem

Quinze dels 30 càrrecs públics, funcionaris i empresaris processats per haver organitzat l'1-O han de presentar-se avui davant la titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, que els comunicarà els càrrecs contra ells pels delictes de desobediència, malversació de fons, prevariació i falsedat documental i els demanarà si volen declarar, que en alguns casos faran perquè fins ara s'hi havien negat. Tots han presentat recurs al jutjat contra el relat acusa-

tori, i segurament s'elevà a l'Audiència de Barcelona en no haver-se modificat. A més, els advocats dels disset acusats de malversació han presentat un recurs contra la fiança de 5,8 milions d'euros per les despeses de l'organització de l'1-O que la magistrada ordena que abonin de forma solidària aquest mes de maig. Els penalistes Judit Gené, Ramon Setó i David Aineix exposen a la jutgessa que les suposades despeses generades pel referèndum van

ser xifrades pel Suprem en 2,1 milions i allà es va dipositar la fiança, reclamació que la fiscalia i l'advocacia de l'Estat han traspassat al Tribunal de Comptes. Hi afegeixen que demanar dos cops el mateix i fins i tot més quantitat pel mateix "és una duplicitat" insolita, i que en aquest procediment no l'han reclamat les acusacions. Com que aquests recursos no paralitzen l'exigència de la fiança, s'ha fet una crida a la ciutadania per col·laborar en la caixa de soli-

Blanc és un informe seriós de possibilitats d'engegar un procés referendari en el marc constitucional i també per la via unilateral, com va passar al Quebec. De forma sobtada, i sense deixar acabar l'exposició a Albertí, el president de la sala, Manuel Marchena, va titllar d'"insult al tribunal voler-li donar una lliçó d'un constitucionalista". El penalista Benet Salellas, de l'equip de defensa de Jordi Cuixart, va admetre que les respostes podien convertir el testimoni en una pericial, però amb rotunditat va negar que es volgués faltar al tribunal.

A qui no va interrompre Marchena va ser a l'exdiputat de la CUP, el periodista David Fernández, que, a preguntes del mateix Salellas, va assegurar que era ben conscient que l'1-O desobeïa una ordre del Tribunal Constitucional: "Vaig exercir el dret a l'autodeterminació i mentre es consideri un delictes, seré reincident." El fiscal Jaime Moreno va preguntar als tres membres d'En Pau de Pau si donar cops de peu i insults era el que ensenyaven als tallers i Jordi Armadans ho va negar amb fermesa. Fernández va admetre haver donat tallers de resistència pacífica i va sostenir que "l'1-O més de 2,3 ciutadans van demostrar que el poder de reunió de la gent va impedir el segrest de les urnes".

L'alcalde de Sant Vicenç dels Horts, Maite Aymeric, senadors d'ERC i treballadors de vicepresidència van relatar un 20-S "tranquil i festiu" davant l'edifici d'Economia, a més de refermar els valors democràtics i pacifistes d'Oriol Junqueras i Raül Romeva. ■



LAURA BORRÁS

TU ETS
LA NOSTRA
VEU

JUNTS PER CATALUNYA.CAT



JORDI SÀNCHEZ

TU ETS
LA NOSTRA
FORÇA

JUNTS PER
CATALUNYA

Ajuntament de Salou
Serveis Administratius Territorials

ANUNCI

Anunci de data 15 d'abril de 2019 sobre l'aprovació inicial d'una modificació puntual del POUM referent a l'ordenació del solar situat entre els carrers València, Jaume Nualart i Ponent núm. 24 de Salou. (Expedient núm. 10951/2018)

El Ple de l'Ajuntament de Salou, reunit en sessió ordinària celebrada el 3 d'abril de 2019, va acordar aprovar inicialment la proposta de "Modificació puntual del POUM referent a l'ordenació del solar situat entre els carrers València, Jaume Nualart i Ponent núm. 24 de Salou (MP-106)", aportada per Farcam Agrícola, s.l.

Així mateix, es va acordar la suspensió de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, de reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o d'usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en l'àmbit grafiat en els plànols que formen part integrant d'aquest expedient, pel termini d'un any prorrogable a un altre any o fins a l'efectivitat del nou planejament d'aquesta modificació.

L'esmentat acord i la proposta de modificació puntual se sotmeten a informació pública durant el termini d'un mes, comptat des del dia següent al que aparegui la publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província o en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, prenent com a referència l'última d'aquestes publicacions, per tal que es puguin formular les al·legacions que es tinguin per convenients. La documentació administrativa podrà examinar-se, dins l'horari d'atenció al públic (dies feiners de 9 a 14 h), a la Casa Consistorial, al pg. 30 d'Octubre, núm. 4, 3a planta (Serveis Administratius Territorials), al tauler d'anuncis de l'ajuntament i al web municipal www.salou.cat.

Salou, 15 d'abril de 2019

L'alcalde,
Pere Granados Carrillo



Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló

Es fa públic que la Junta de Govern Local de data 11 d'abril de 2019 va adoptar l'acord la part resolutiva del qual tot seguit es transcriu:

Primer. Aprovar inicialment el Projecte d'urbanització a l'entorn de l'Edifici Residència Geriàtrica al carrer Bosc Joaquim Folguera, 5-7, Segona Fase, promogut per Fergaix, S.L.

Segon. Sotmetre el projecte d'urbanització a informació pública per un termini d'un mes, mitjançant anunci inserit en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en el diari El Punt Avui i en els taulers d'edictes físic i electrònic de la Corporació, per tal que es pugui examinar i, si escau, formular-hi al·legacions.

Tercer. Concedir audiència a les persones interessades, amb citació personal, simultàniament al tràmit d'informació pública, per tal que puguin examinar el projecte i, si escau, formular-hi al·legacions.

Quart. Demanar a les empreses de subministrament de serveis afectades pel projecte que en el termini d'un mes s'hi pronuncin.

Cinquè. Notificar aquest acord a l'empresa promotora del projecte d'urbanització.

RECURSOS

Contra aquest acte administratiu de tràmit, que no és definitiu en via administrativa, no procedeix la interposició de cap recurs, atès que es manté el vostre dret de defensa mitjançant el període d'al·legacions i la possibilitat d'impugnació de l'acte administratiu definitiu, que s'adopti en el seu dia. No obstant, podeu exercir qualsevol acció o instar qualsevol procediment que considereu procedent.

Anna Martínez i Almoril
L'alcalde
Santa Coloma de Cervelló, 17 d'abril de 2019

Ajuntament de Manlleu

ANUNCI

En no haver-se presentat al·legacions en el termini d'informació pública i audiència als interessats, en virtut de l'acord adoptat pel Ple de l'Ajuntament en la sessió ordinària del dia 19 de febrer de 2019, el dia 17.04.2019 ha quedat elevat automàticament a definitiu l'acord d'ocupació directa dels terrenys que, afectats pel sector de sòl urbanitzable d'"El Mas" a sistemes urbanístics de comunicacions, es destinaran a l'eixamplament de l'avinguda dels Pirineus, d'acord amb el detall següent:

Relació dels terrenys, béns i drets afectats i persones propietàries:
Finca número 1:
Dades cadastrals:
Polígon: 7
Parcel·la: 75 0011022 00DG45A
Referència: 08111A007000750000BH
Dades registrals:
Inscrita al Registre de la Propietat de Vic número 2
Volum 1257, llibre 130 de Manlleu, foli 29, finca número 144
Propietari:
FAMCOMANLLEU SL.
Titulars altres drets: No se'n té constància de cap.

Afectacions:
La superfície total de la finca és segons les escriptures de propietat d'aproximadament 9.700 m², dels quals estan afectats per l'ocupació directa 266,02 m².
La conservació de la part de finca no ocupada no resulta antieconòmica per al propietari, per la qual cosa només cal ocupar la part estrictament afectada per l'execució del projecte.

Descripció dels béns i drets a ocupar:
Sòl:
Els terrenys que s'han d'ocupar són els que s'identifiquen en el plànol número 4. Es tracta d'una illenca de terreny de forma de triangle escalé situat a la perllongació per llevant de l'avinguda dels Pirineus, i al cantó sud de la finca original. El costat nord té una llargada en línia recta de 75,09 metres, el límit de llevant en línia recta de 7,61 metres i pel sud també en línia recta de 72,02 metres de llargada. Els terrenys són erms i amb cap aprofitament específic.

Altres elements diferents del sòl:
No hi ha cap altre tipus de construcció o instal·lació afectada, a excepció de la tanca de la finca.

Valoració indemnització:
En tractar-se de terrenys erms i no existir cap construcció ni activitat sobre les finques, no es fa necessària l'extinció de drets, amb la qual cosa no correspon cap indemnització.

Es fa públic d'acord amb el que prescriu l'article 215.6 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

L'alcalde, Alex Garrido i Serra
Manlleu, 17-04-2019

Ajuntament de Salou
Serveis Administratius Territorials

ANUNCI

Anunci de data 15 d'abril de 2019 sobre l'aprovació inicial d'una modificació puntual del POUM en relació amb la nova ordenació de l'àmbit de l'hotel Cala Vinya de Salou. (Expedient núm. 10280/2018)

El Ple de l'Ajuntament de Salou, reunit en sessió ordinària celebrada el 3 d'abril de 2019, va acordar aprovar inicialment la proposta de "Modificació puntual del POUM de Salou en relació amb la nova ordenació de l'àmbit de l'hotel Cala Vinya (MP-104)", aportada per Creacions Particulars Marpa, s.l.

Així mateix, es va acordar la suspensió de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, de reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o d'usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes establertes per la legislació sectorial, en l'àmbit grafiat en els plànols que formen part integrant d'aquest expedient, pel termini d'un any prorrogable a un altre any o fins a l'efectivitat del nou planejament d'aquesta modificació.

L'esmentat acord i la proposta de modificació puntual se sotmeten a informació pública durant el termini d'un mes, comptat des del dia següent al que aparegui la publicació d'aquest anunci en el Butlletí Oficial de la Província o en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, prenent com a referència l'última d'aquestes publicacions, per tal que es puguin formular les al·legacions que es tinguin per convenients. La documentació administrativa podrà examinar-se, dins l'horari d'atenció al públic (dies feiners de 9 a 14 h), a la Casa Consistorial, al pg. 30 d'Octubre, núm. 4, 3a planta (Serveis Administratius Territorials), al tauler d'anuncis de l'ajuntament i al web municipal www.salou.cat.

Salou, 15 d'abril de 2019

L'alcalde,
Pere Granados Carrillo

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

Allà va, que trona

La fugida comes ajudeu-me d'Àngel Garrido a Ciutadans ha irritat molts mitjans. "És una maniobra de venjança", afirma Luis Ventoso a ABC. "Crida l'atenció que la regeneració de Ciutadans provingui de la nissaga de l'esperancisme", observa Rubén Amón a El País. "No és d'estranyar que Pablo Iglesias no es cregui les protestes de Rivera que no pactarà amb Sánchez", etziba La Razón. Fernando Ónega retreu a La Voz de Galicia que la drete usi "armes de destrucció massiva" entre ella. I OKdiario.com sentència: "És pitjor que la seva cap Cifuentes."



Vox, el retorn dels salvadors de la pàtria

Rafael Sánchez assegura que Vox creix com a reacció a un "projecte tecnocràtic i socialdemòcrata [...] que a Espanya va unit a un sinistre panorama de corrupció i desmembrament nacional".

Una reflexió que ningú no escoltarà, sembla

José Carlos Fernández Otero es lamenta: "Falten en aquest país persones amb criteri d'estat, amb idees i continguts seriosos que evitin que la vida política es desenvolupi a crits als carrers."

La fractura inexistent de la qual tothom parla

Julia Navarro escriu: "El govern que surti de les urnes haurà de buscar interlocutors capaços [...] de retornar la normalitat política a Catalunya [...] trencada pels independentistes irresponsables."

I la notícia és...?



Del titular d'OKdiario.com se'n podria inferir que la llei "proetarra" tirarà endavant perquè el PSOE no la durà al Tribunal Constitucional. Però en la informació ja s'explicita que el PP sí que ho farà, de manera que l'efecte final serà el mateix. Però del que es tracta és d'aplegar al titular el conceptes PSOE, PNB i ETA. Amb quin objectiu? És que diumenge que ve hi ha unes eleccions en què, diuen, s'hi juga el futur d'Espanya. De la seva.



Els problemes reals de la gent

Els anomenats partits constitucionalistes sempre han retret als independentistes que no es dediquen a resoldre "els problemes reals" de la gent. Durant tota la campanya i, sobretot en els debats, sembla que "els problemes reals" de la gent no són l'atur i les pensions, sinó el presumpte indult i la unitat d'Espanya. El dibuixant Àlvaro, a La Opinión de Zamora, veu així la situació. Cristina Fallarás, a Público.com, es lamenta que en el debat del dia 23 només es dediquessin dos minuts a la cultura. I Rafael Torres, a La Región, la següent: "No es va parlar d'educació ni de cultura."

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

FERRAN ESPADA

“ LES FRASES

“Romeva està convençut que s’ha d’actuar sempre en clau de pau. Fèiem activitats de mobilització pacífica”

JORDI ARMADANS
Director de FundiPau

“No em consta que es paguessin observadors amb el pressupost del Diplocat”

GERARDO PISARELLO
Primer tinent d'alcalde de Barcelona

“Oriol Junqueras no va poder entrar al col·legi i va votar en un altre. Va demanar la defensa pacífica de la democràcia, pau i serenitat”

MAITE AYMERICH
Alcaldesa de Sant Vicenç dels Horts

LA CARA I LA CREU

La cultura de la pau entra amb força al Suprem



La cultura de la pau va entrar ahir amb força al Suprem. Les declaracions de Fèlix Martí, Jordi Armadans, Ruben Wagensberg (cognom que Marchena va ser incapaç de pronunciar) o David Fernández van desbaratar totalment el relat de clima de violència i agressions que durant un mes ha intentat construir l'acusació.

LA CITA

Pisarello cola Azaña com a 'testimoni de la història' però el tribunal ho rebutja

Gerardo Pisarello va voler fer ahir un apunt històric del conflicte català: “Avui llegia notícies en què el president Manuel Azaña ja parlava d'aquest tema.” Marchena el va tallar i li va demanar que no es remuntés a Azaña. “No li recordi al tribunal apunts històrics”, li va dir.

Pell fina per les lliçons de dret constitucional



Manuel Marchena va esclatar ahir contra l'advocat Benet Salellas durant la declaració del catedràtic de dret constitucional de la UB Enoch Albertí. Marchena, notablement enutjat, va considerar un “insult” les explicacions sobre el dret a l'autodeterminació del catedràtic i va rebutjar “lliçons de dret constitucional al tribunal”.

LA REIVINDICACIÓ

Samarretes de 'Llibertat presos polítics' i pel jutge antimàfia Giovanni Falcone

L'exregidor de la Crida per Sabadell i membre de la CUP, Albert Boada, va ser expulsat de la sala del judici per la policia perquè duia una samarreta de 'Llibertat presos polítics'. David Fernández va declarar amb una de dedicada al jutge antimàfia italià Giovanni Falcone.

“ LES FRASES

“L'1-O va ser l'acte de desobediència civil més important d'Europa”

RUBEN WAGENSBERG
Diputat d'ERC

“Declaro per imperatiu legal (a Vox), i des de l'imperatiu moral de denunciar la crueltat roïna i mesquina de totes les formes de feixisme”

DAVID FERNÀNDEZ
Exdiputat de la CUP

“Junqueras es va abraçar amb Salvadó el 20-S amb tota tranquil·litat envoltat de guàrdies civils”

LLUÍS JUNCÀ
Excap de l'oficina del vicepresident Oriol Junqueras

RESERVA'T LES DATES, t'hi esperem!

GASTROPIRINEUS
Jornades professionals de gastronomia i de la cuina dels Pirineus

29/30/ABRIL VALL DE NÚRIA RIPOLLÈS 2019

www.gastropirineus.com

amb la col·laboració de:

- CATALUNYA, FGC Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, Boaprea, ESCLAT
- Generalitat de Catalunya, interreg POCTEFA, tr3s local
- Diputació de Girona, Girona ENJOUEVE, Diputació de Barcelona, VAL D'ARAN Estació dels Pirineus
- Consell General d'Aran, Diputació de Lleida, IDAPA, CADI
- L'Operadora de Telefonia de Catalunya, MIBRASA, EL PUNT AVUI, VALL DE NÚRIA
- WALL DE NÚRIA, Castey, Consell Comarcal Berguedà
- CONSELL COMARCAL DE LA Cerdanya, Consell Comarcal del Pallars Jussà, Consell Comarcal del Ripollès
- Rib, Pirineus de la Salut, fessons
- tvr, cortisa, pirinat, aramark, RED GAMMA
- Organitza: GASTROEVENTS

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ILLA DE ROBINSON

ÒSCAR PINILLA

L'ENTREVISTA FRANCESC PALLARÉS

“Hi ha un alt nivell de decibels”

Igor Llongueres

El polític Francesc Pallarés va donar la seva visió sobre la campanya electoral a *L'illa de Robinson*, d'El Punt Avui TV.

Què en destacaria?

Una clau evident per a tothom, que és l'esbranc. Són unes eleccions amb un alt nivell de decibels, amb la utilització d'adjectius molt forts. Això té com a objectiu la polarització com a estratègia defensiva. El PP i Cs estan fent una campanya dura perquè ve vent de cua per part de Vox. Així també fidelitzen el seu electorat convençut perquè no se'n vagi a altres posicions més cap al centre. Si no ho fan, pot quedar un espai buit i marxar cap al PSOE.

Darrerament les enquestes han fallat. Ens en podem fiar?

És una situació difícil, i ja fa una bona colla d'anys. La crisi ha portat un allunyament de la gent dels partits polítics. Hi ha hagut un increment de volatilitat. Aquesta és una campanya simple pel que fa als con-



ADRIÀ REIXACH

tinguts. Quan el mar està molt revoltat, fa molt més difícil saber la tendència de les enquestes.

Quins pactes veu més factibles?

Hi ha uns pactes clars. Si sumen, n'hi haurà un de les dretes. L'altre és si Cs pot fer majoria amb el PSOE. Hi ha sectors del partit de Sánchez i

dels poders econòmics que el volen.

Un pacte amb els partits independentistes és viable?

Si el PSOE no té possibilitat de pactar amb Cs, òbviament la situació serà més tranquil·la i hi podria haver entesa. Si pot fer majoria amb Cs, hi haurà pressions i inestabilitat.

LA TRUCADA

“Hi ha un abús de la presó provisional”

Un dels advocats del president Puigdemont, Gonzalo Boye, assegura que el judici contra els presos polítics està arribant a un punt de “bioritme” segons els testimonis que declaren. Ara ha tocat el torn dels testimonis de la defensa i, segons Boye, avui mateix “s'ha restringit” el testimoni d'un catedràtic en dret que donava la seva visió sobre el dret a l'autodeterminació. “Era un bon testimoni que la sala ha acabat assegurant que era insultant”, assegura l'advocat del president a l'exili. Sobre les eleccions, Boye lamenta “l'anormalitat” de la situació dels candidats catalans que s'hi presenten. “El que seria ideal seria que els donessin la llibertat plena, perquè

ara mateix fan una campanya a mitges”, diu. Conclou que “es parla de normalitat, però en realitat és una situació anormal”. Pel que fa al cas Rossell, Boye diu que és una bona notícia la sentència i que demostra el risc sistemàtic de “l'abús de la presó provisional”. “Mai hauria arribat a judici en un país fora de l'Estat espanyol”, assegura. Finalment, l'advocat opina sobre l'intent de boicotejar la candidatura al Parlament europeu de Carles Puigdemont. “Estem molt tranquils”, afirma, però destaca que “privar el president del seu dret passiu no sortirà gratis”.

Gonzalo Boye



El periodista Igor Llongueres entrevista el vicepresident del govern de la Generalitat de Catalunya

Pere Aragonès



Avui, 26 d'abril,
a les 21.00 h i a les 23.30 h

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, en connexió amb la presó de Soto del Real, entrevista l'exconseller i candidat de JxCat per Tarragona

Josep Rull



Avui, 26 d'abril,
a les 21.30 h i a les 23.00 h

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ